

شمسی آقامحمدی - ناهید قناتی

اعضای تیم را کم کرده‌اند تا در خوابگاه جا بشوند!

هیئت دوومیدانی استان تهران

مسئول هیئت: شمسی آقامحمدی

دبیر هیئت: ناهید قناتی

● خانم آقامحمدی، دوومیدانی شامل چه رشته‌هایی است؟

○ دوها شامل دوی سرعت، اندادی، استقامت، نیمه استقامت، با مانع و صحرانوردی؛ پرتاب‌ها شامل پرتاب وزنه، نیزه، دیسک؛ پرش‌ها شامل پرش طول و ارتفاع، پرش با نیزه و پرش سه گام، که دوتای آخر را تنها آقایان انجام می‌دهند.

● در دوومیدانی معمولاً هر فرد در یک رشته تخصص دارد و در مسابقه مربوط به همان یک رشته شرکت می‌کند ولی تا آنجا که من می‌دانم، در تیم‌های ما این مسئله رعایت نمی‌شود. چرا؟

○ این به دلیل محدودیتی است که در تعداد اعضای یک تیم برای ما گذاشته‌اند. یک تیم کامل باید ۲۵ یا ۲۶ نفره باشد ولی به ما می‌گویند باید تیم ۱۲ نفره بدهید. به همین دلیل بچه‌ها مجبور می‌شوند برای امتیاز تیمی در رشته‌های دیگری غیر از رشته تخصصی خودشان هم مسابقه بدهند.

● این محدودیت را برای چه ایجاد کرده‌اند؟

○ چون برای اسکان شرکت‌کنندگان در مسابقات مختلف با مشکل خوابگاه مواجه بودند و همچنین از نظر امکانات هم محدود هستیم.

● شما در هیئت دوومیدانی چه کارهایی انجام داده‌اید؟

○ موقعی که من به‌عنوان مسئول هیئت انتخاب شدم، دبیر نداشتم و فعالیت‌هایمان خیلی محدود بود. به‌تدریج، با برگزاری کلاس‌های آموزشی و مسابقات، فعالیتمان بیشتر شد و برای دبیری هم خانم ناهید قناتی را انتخاب کردیم که با ما در برگزاری کلاس‌ها و تهیه بولتن‌های علمی همکاری می‌کنند.

● رشته تخصصی خودتان هم دوومیدانی است؟

○ بله، من عضو تیم ملی بودم و در پرتاب‌ها فعالیت می‌کردم. بعد از انقلاب هم به‌عنوان مربی مشغول به‌کار شدم.

● الان حدوداً چند نفر را تحت پوشش دارید؟

○ در این مکان (ورزشگاه شهیدکشوری) در یک سال حدود ۵۰۰ نفر آموزش می‌بینند.

● در سایر ورزشگاه‌ها چه‌طور؟

○ تنها پیست دوومیدانی سرپوشیده‌ای که ما داریم، همین مکان است. البته می‌توان از مدارس یا سالن بسکتبال سایر ورزشگاه‌ها هم استفاده کرد.

● پرتاب دیسک و نیزه و... را چه‌طور در سالن‌های بسکتبال انجام می‌دهید؟!

○ این سالن‌ها برای آموزش‌های ابتدایی است. برای دوها بیشتر در مدارس می‌توانیم این‌کار را بکنیم؛ یک کفش ورزشی و یک لباس راحت کافی است. تیم که انتخاب شد یا بچه‌های مستعد که شناسایی شدند، تمرین آنها و مسابقات اصلی‌شان در همین پیست شهیدکشوری انجام می‌شود.

● آیا همین یک پیست پاسخگوی متقاضیان این رشته هست؟

○ نه، اینجا ما محدودیت زمانی هم داریم. این پیست تنها هفته‌ای سه روز و هر جلسه دو ساعت در اختیار خانم‌هاست. در سایر روزها و ساعات پیست در اختیار آقایان است. اگر حداقل تعداد جلسات یا تعداد ساعات هر جلسه بیشتر بود، می‌توانستیم برنامه‌ریزی بهتری بکنیم و نرات بیشتری را جذب کنیم.

● در طی یک سال چه مسابقاتی برگزار می‌کنید؟

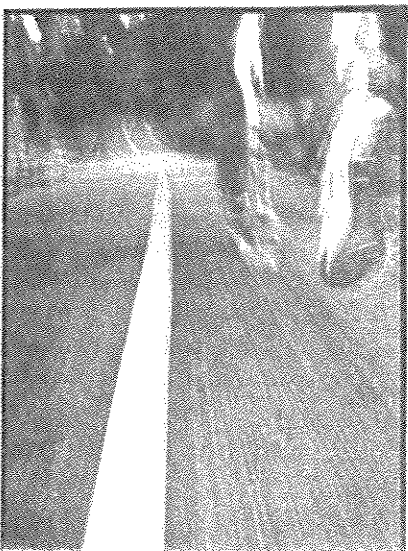
○ ما سعی کرده‌ایم از امکاناتمان حداکثر استفاده را بکنیم. مسابقات آغاز فصل داریم، مسابقات نونهالان، مسابقات انتخابی تیم تهران و مسابقاتی که به مناسبت‌های مختلف برگزار می‌شود.

● وضعیت این رشته از نظر مربی و داور به چه صورت است؟

○ مربی‌های ما - خانم صدارتی، زهرا حسینی، پرستو اصائلو و... همه از قهرمانان قدیم بوده‌اند. برای داور هم در طول سال کلاس‌هایی می‌گذاریم و آموزش می‌دهیم و سعی می‌کنیم از همه آنها در مسابقاتمان استفاده کنیم. ما در یک مسابقه رسمی دوومیدانی به ۵۰ داور احتیاج داریم ولی به علت این‌که هزینه بالا می‌رود، از تعداد کمتری داور استفاده می‌کنیم و در نتیجه سرداور پرتاب وزنه گرون‌تر هم می‌زند، استارت هم می‌دهد و ممکن است کارهای دیگری هم بکند.

● تعداد مربی‌ها چندتاست؟

○ مربی زیاد داریم ولی چون فقط یک پیست

مخصوص دوومیدانی داریم، فعالیت آنها هم محدود می‌شود. مربی‌ها در جاهای دیگر، مثل دانشگاه‌ها هم فعال هستند. در حال حاضر در این پیست، من و خانم‌هایی که گفتم، فعالیت می‌کنیم.

● در دور اول مسابقات کشورهای اسلامی تیم داشتیم؟

○ بله. مدال هم به‌دست آوردیم. در دوی استقامت و اندادی مقام سوم را آوردیم. پدیده بلوری‌زاده هم در پرش ارتفاع مقام چهارم را به‌دست آورد؛ ۱/۶۴ متر پرید که پرش خیلی خوبی بود.

● شنیده بودیم که دوومیدانی مادر ورزش‌هاست. پس چرا این قدر مورد کم‌لطفی قرار گرفته؟

○ البته مشکلات خاص دوومیدانی نیست و فکر می‌کنم رشته‌های دیگری مثل ژیمناستیک و شنا هم با کمبود امکانات مواجهند. ولی در واقع می‌توان گفت ضعف ما در سایر رشته‌ها به علت بی‌توجهی به دوومیدانی است. پس حتی برای بهتر شدن سایر رشته‌ها باید روی این رشته سرمایه‌گذاری کنیم و افراد بیشتری را هم تشویق کنیم که در این رشته کار کنند. ما از اولیا و مدارس می‌خواهیم نوجوانان را بیشتر برای تمرین بفرستند اینجا.

● خوب، این تعداد بیشتر را کجا می‌خواهید جا بدهید؟

○ همین‌جا. در همین دو ساعتی که پیست در اختیار ماست.

● تعداد زیاد باشد، کیفیت پایین نمی‌آید؟

○ نه. تعداد مربی را اضافه می‌کنیم. هر مربی می‌تواند با ۱۰ تا ۱۵ نفر کار کند.

● سالن گنجایش دارد؟

○ اگر تعداد بیشتری جذب کنیم، بچه‌ها ثبت‌نام کنند و پول به حساب ورزشگاه بریزند، می‌توانیم به‌تدریج از ساعت آمادگی جسمانی کم کنیم و پیست را برای دوومیدانی خالی کنیم.

● بچه‌های آمادگی جسمانی کجا بروند؟!

○ (می‌خندد) به‌مرحال، باید برای هیئت دوومیدانی یک بودجه‌ای در نظر بگیرند که حق مربی‌گری مربیان داده شود.

● الان مربیان پول نمی‌گیرند؟

○ حدود یک‌ساله هست که پول مربی‌گری مربیان این ورزشگاه پرداخت نشده است. اگر پول مربیان

برداشت شود، رشته تقویت می‌شود. ما چند نفر فقط به دلیل علاقه در این رشته نمانده‌ایم وگرنه هر کدام در رشته‌های دیگری هم تخصص داریم.

● هم شما گله دارید، هم بچه‌ها! موقعی که کنار بیست منظر آمدن شما بودم، اتفاق جالبی افتاد: چندتا از بچه‌های تیم تهران کنار زمین استراحت

می‌کردند. شنیدم که یکی‌شان می‌گفت: «چه فایده؟ این همه می‌دویم، زحمت می‌کشیم، مدال می‌آوریم، هیچ جا هم اسمی از ما برده نمی‌شود». بد نیست برای تشکر از این دوندۀ خسته و سایر بچه‌ها نامی از آنها ببریم.

○ اتفاقاً خیلی هم خوب است. پدیده بلوری‌زاده،

طناز حسینیان، نفیسه مطاعی، مهشید اره‌چی، هانا گیتی، گلناز قدیری، مریم موسوی‌اصل، نوشین آقاجانی، سارا توانا، پانته‌آ غیائی، لینا توفیقی و معصومه حسنی بچه‌های تیم تهران هستند. ■

خیلی آگهی داده‌ایم ولی هنوز اکثر خانم‌ها نمی‌دانند می‌توانند شمشیربازی کنند

هیئت شمشیربازی استان تهران

مسئول هیئت: زهرا پورگرامی

دبیر هیئت: مریم زرنگار

● خانم پورگرامی، این ورزش چه قدر برای زنان شناخته شده است؟

○ ما از طریق روزنامه‌ها خیلی آگهی داده‌ایم و تبلیغ کرده‌ایم ولی هنوز اکثر خانم‌ها نمی‌دانند که می‌توانند در این رشته فعالیت کنند.

● تمرینات را کجا انجام می‌دهید؟

○ برای تمرینات از سالن شمشیربازی آقایان که در ضلع شمالی مجموعه ورزشی شیرودی است، استفاده می‌کنیم. سه روز در هفته - روزهای زوج - آن هم بعدازظهرها از ساعت ۱ تا ۴ آنجا تمرین داریم.

● احتمالاً خیلی از افراد درباره شمشیربازی و مقررات آن چیزی نمی‌دانند. بدنیست کمی در این مورد صحبت کنید.

○ ما از نظر تخصصی دو رشته فلوره و پاره داریم که مسابقات آنها در رده‌های سنی نوجوانان، جوانان و بزرگسالان برگزار می‌شود. تفاوت این دو رشته در نوع اسلحه، لباس و محل زدن ضربه است. امتیازدهی هم به این صورت است که در بازی‌های دوره‌ای در چهار دقیقه باید پنج ضربه زده شود و در بازی‌های حذفی هم دو نفر در سه ست سه دقیقه‌ای بازی می‌کنند که در مجموع این نه دقیقه باید ۱۵ ضربه زده شود.

● فعالیت هیئت را چه موقع شروع کردید و در این مدت چه کارهایی انجام داده‌اید؟

○ ما از سال ۷۲ شروع به کار کردیم و تعدادی از

خانم‌ها را که از قبل با این ورزش آشنا بودند، برای مربی‌گری آموزش دادیم. آموزش شمشیربازی بسیار دشوار است. این رشته یکی از پرتکنیک‌ترین رشته‌هاست و به همین دلیل مربی و شاگرد باید دایم با هم در ارتباط باشند تا مربی بتواند فن‌ها را به شاگرد منتقل کند. چهار - پنج سال طول می‌کشد تا کسی زیر نظر یک مربی خوب بتواند به سطح بالاتر ارتقا یابد. ما در این چندسال حدود ۴۰ شمشیرباز تربیت کرده‌ایم که در مقاطع مختلف کار می‌کنند.

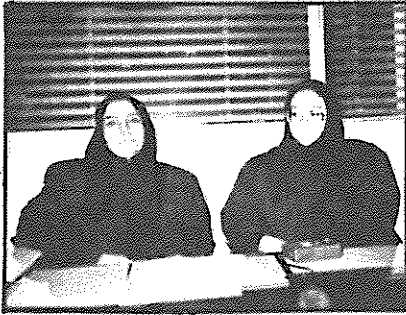
● امکاناتی که در اختیاران هست، کافی است؟

○ بله. سالی که از آن استفاده می‌کنیم، سالن بزرگ و خوبی است؛ به طوری که تمام تمرین‌های آقایان هم در همین سالن انجام می‌شود. گویا خانم نظرعلی هم دارند در مجموعه ورزشی حجاب یک سالن شمشیربازی می‌سازند. آقای امیرحسینی، رئیس فدراسیون آقایان، و گروه‌شان هم خیلی با ما همکاری می‌کنند. خیلی از کمبودهای ما از طریق آنها رفع می‌شود چون من خودم هم نایب‌رئیس فدراسیون شمشیربازی هستم. سال آینده، ان‌شاءالله، مسابقاتی در سطح کشوری خواهیم داشت و همچنین می‌خواهیم از یکی - دو تیم خارجی هم دعوت کنیم که بیایند تا بتوانیم بچه‌های تیم ملی‌مان را محک بزینیم.

● قهرمانان کشور الان چه کسانی هستند؟

○ زهرا سلیمانی در رشته فلوره و مرجان جهان‌بخش در رشته پاره. بچه‌ها و به خصوص نوجوانان از این رشته خیلی استقبال می‌کنند. فیسهم کارگر نزدیک سه سال است که از جاده ساوه به صورت مداوم در تمرینات حاضر می‌شود. ما نوجوانانی داریم که امیدهای آینده شمشیربازی هستند. بیشتر هم ما یلیم افراد در مقاطع سنی ۱۲ تا

مریم زرنگار - زهرا پورگرامی

۱۵ سال را جذب کنیم.

● چرا این رشته برای بچه‌ها و نوجوانان جذاب است؟

○ شمشیربازی افراد جسور می‌طلبد و بیشترین عمدت‌ترین خصیصه‌ای که در این بچه‌ها دیده می‌شود، جسارت و شهامت است. شمشیربازی به شطرنج بلنی معروف است و در واقع افراد شمشیرباز باید باهوش و تندتیز باشند. خیلی از بچه‌ها هم بی‌هیچ پیش‌زمینه ذهنی وارد این رشته شدند و خوشبختانه این ورزش با روحیه آنها هماهنگی داشت و علاقه‌مند شدند.

● خیلی از پدر و مادرها فکر می‌کنند شمشیربازی ورزش خطرناکی است. واقعاً این طور است؟

○ هیچ خطری ندارد. لباس شمشیربازی از الیافی تهیه می‌شود که حالت انعطاف‌پذیری دارد. و ضویات وارده را پخش می‌کند و به این ترتیب از وارد شدن فشار اضافه به یک نقطه جلوگیری می‌شود. شمشیرها هم نوک‌تیز و خطرناک نیستند، سر آنها یک زائده فنری شکل است که بر اثر ضربه این فتر فشرده می‌شود و به بدن فرد فشاری نمی‌آید. برای پوشش سروصورت هم از ماسک توری شکلی استفاده می‌شود که از الیاف محکم فلزی ساخته شده است. خانم‌ها از محافظ سینه هم استفاده می‌کنند. خلاصه این‌که هیچ خطری ندارد، نگران نباشید! ■

برای تشکیل تیم با مدرسه بچه‌ها کلی مشکل داریم

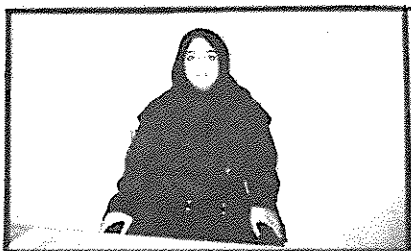
هیئت شنای استان تهران

مسئول هیئت: پرناز صدیقی

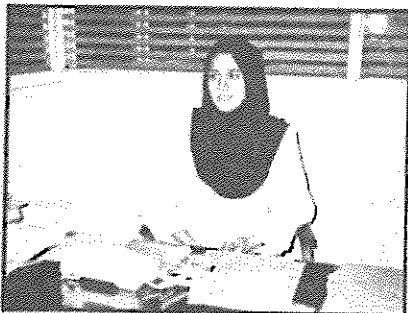
دبیر هیئت: بنفشه اخوان

● خوب، صحبت را با مدارس آماتوری شنا شروع کنیم. اصلاً مدرسه آماتوری یعنی چه؟

○ راه‌اندازی مدارس آماتوری یکی از آخرین کارهایی بوده که ما سال گذشته در هیئت شنا انجام دادیم. این مدارس فرد را از ابتدا - یعنی از زمانی

پرناز صدیقی

بنفشه اخوان

جلسه‌های داریم و فهرست اسامی مربیان و نجات‌غریق‌هایشان را چک می‌کنیم.

● برای رفع مشکلات بهداشتی استخرها چه پیشنهادی دارید؟

○ این‌که بعضی می‌گویند تعداد زیاد شناگرها مشکل بهداشتی ایجاد می‌کند، درست نیست چون به‌رحال آب تصفیه می‌شود. در استخرهای دولتی هم که کلرزدن و سایر موارد رعایت می‌شود. نکته اصلی مسئله فرهنگی است. خود افراد باید رعایت کنند. دوش گرفتن پیش از ورود به استخر لازم است. الان هیئت پزشکی بانوان استان تهران کسانی را که می‌خواهند در کلاس‌های آموزشی ما شرکت کنند، معاینه می‌کند اما این کافی نیست چون ما روی کسانی که روزانه می‌آیند و بلیط می‌خرند، کنترلی نداریم. خانم‌ها، بخصوص، خودشان باید رعایت کنند. ■

مختلف، تصمیم گرفتیم تیم دوم تهران را از میان آنها انتخاب کنیم؛ متها گفته‌اند که منطقه یک و سه هم جزء توابع تهران حساب می‌شوند و به نظر من، به این ترتیب حقی از بچه‌های شهرستانی گرفته می‌شود. من فکر نمی‌کنم کسی که خانه‌اش ونک یا میرداماد است، با بچه‌های اسلامشهر و شهرری باید در یک تیم قرار بگیرد. اشکال این کار این است که مربی روی آن چند نفر که امکانات بیشتری دارند و حضورشان در تمرین‌ها راحت‌تر است، حساب می‌کند و این درست نیست. آرزوی من این است که تیم توابع ما فقط بچه‌های شهرستانی باشند.

● شما چه قدر بر کار استخرهای خصوصی نظارت دارید؟

○ استخرها فقط از نظر کار مربی تحت‌نظر ما هستند.

● یعنی مربی‌هایی که در استخرهای خصوصی تدریس می‌کنند، کارت مربی‌گری دارند؟

○ باید این‌طور باشد. اگر در بازرسی‌هایمان ببینیم که این‌طور نیست، مورد را گزارش می‌کنیم.

● خوب، این بازرسی‌ها چند وقت یک‌بار انجام می‌شود؟

○ بیشترین باری که استخرها متحمل می‌شوند، در تابستان است که کادر بازرسی ما سعی می‌کند در این فصل به تمام استخرها سرکشی کند؛ البته تا آنجا که مقدور باشند. با مدیران استخرهای سرپوشیده هم، که در طول سال فعالند، هر سال

که از نظر شنا در حد صفر است - تحت آموزش قرار می‌دهند و آموزش‌های صحیح را تا آخرین مرحله، که مرحله قهرمانی است، به او می‌دهند. در واقع، برای قهرمان‌پروری سرمایه‌گذاری می‌کنیم. الان کلاس دوم ما هم در استخر شهید کشوردوست برگزار می‌شود و بچه‌ها، کماکان، در تمریناتشان حاضر می‌شوند.

● شرط ورود به این کلاس‌ها چیست؟

○ ما هر سال از بچه‌های بین هشت تا ۱۰ سال ثبت‌نام می‌کنیم. امسال برای گزینش بچه‌ها فاکتورهایی مثل قد و وزن، فاصله بین دو دست و... را هم در نظر گرفتیم و از بین حدود ۴۰۰ نفر، ۲۵ نفر را انتخاب کردیم.

● بابت ثبت‌نام چه قدر پول می‌گیرید؟

○ کلاس‌ها رایگان است. ما خیلی هزینه صرف این کلاس‌ها می‌کنیم و اگر بچه‌هایی که می‌آیند، ادامه ندهند، شکست زیادی را متحمل می‌شویم.

● در هیئت چه کارهای دیگری انجام داده‌اید؟

○ من از سال ۶۸ مسئول هیئت شنا هستم و مهم‌ترین هدفم باشگاهی کردن شنا بوده است. برای همین در هر باشگاه و یا استخری که مربی علاقه‌مند داشته و مدیرش هم تمایل نشان داده است، این رشته را فعال کرده و تیم تشکیل داده‌ایم.

● از نظر مربی‌گری شنا در چه سطحی هستیم؟

○ ما حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ مربی شنا داریم و سالی یکی - دو بار هم کلاس مربی‌گری می‌گذاریم. یک‌بار که خانمی از انگلیس برای تدریس مربی‌گری آمده بود، از کار مربیان ما خیلی راضی بود. می‌گفت فکر نکنید هر کلاسی که گذاشته می‌شود، باید چیزی از آن یاد بگیرید، بعضی کلاس‌ها برای این است که بدانید کاری که می‌کنید، درست است. البته ما از نظر *coaching* خیلی ضعیف هستیم.

● تفاوت *coaching* و مربی‌گری چیست؟

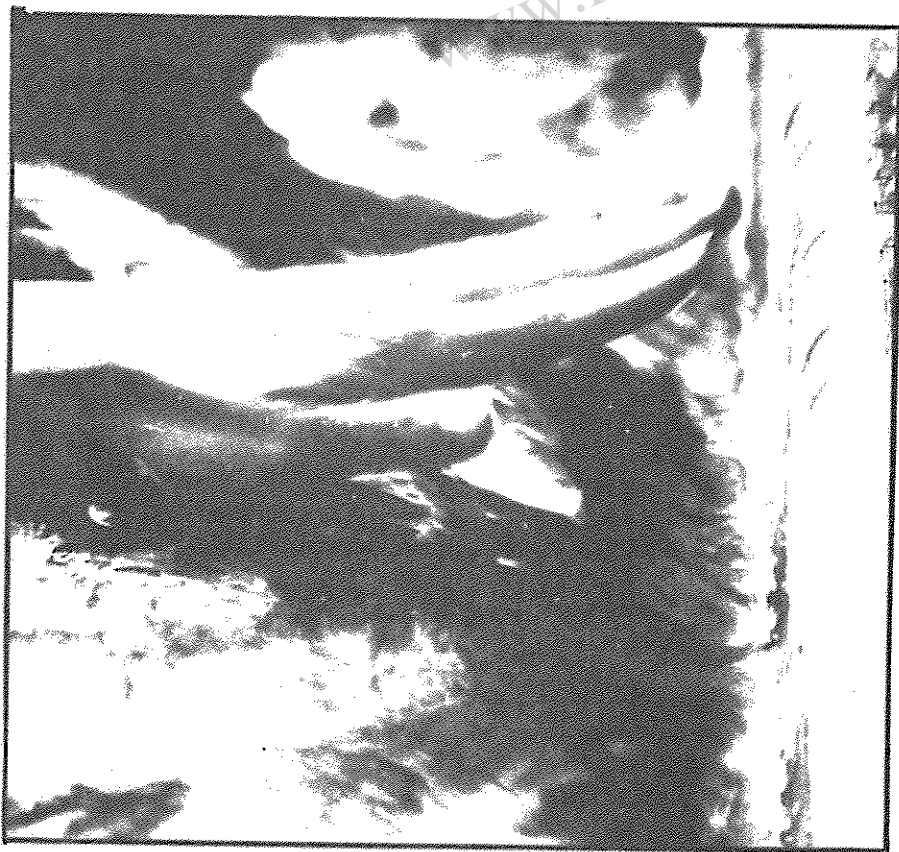
○ مربی کسی است که تنها چهار رشته شنا (قورباغه، کراول، پروانه و...) را آموزش می‌دهد ولی برای این که کسی را برای قهرمانی تمرین بدهی، باید *coach* خوب باشی. ما نباید روی مربیانمان بیشتر کار کنیم تا بتوانند تیم خوبی بسازند.

● از نظر بین‌المللی وضعیتمان چه‌طور است؟

○ ما در اولین دوره مسابقات کشورهای اسلامی اول شدیم. کلاً، با توجه به امکاناتمان، از نظر بین‌المللی در سطح خوبی هستیم، در رکوردها زیاد عقب نیستیم اما مسئله این است که در کشورهای خارجی تمرین تیمی جزئی از برنامه درسی بچه‌هاست ولی ما یک اردوی تیم ملی که می‌خواهیم تشکیل بدهیم، با مدرسه بچه‌ها کلی مشکل داریم. درس مهم است ولی هماهنگی بین درس و ورزش هم لازم است.

● خانم صدیقی، شما برای شهرستان‌های توابع تهران چه کارهایی انجام داده‌اید؟

○ ما برای این‌که در بچه‌های توابع تهران انگیزه ایجاد کنیم، علاوه بر برگزاری کلاس‌های آموزشی

اگر بدانند می شود مجانی پارو زد، همه تهران می آیند ثبت نام

هیئت قایقرانی استان تهران

مسئول هیئت: اشرف میرزا

دبیر هیئت: منیژه امامی

رسید، کلاس آموزشی تشکیل می‌دهیم. تا موقعی که کارآموز کنترل قایق و اصول اولیه پارو زدن را یاد بگیرد، در استخر کار می‌کنیم. آنجا هم قایق و پارو هست و هم سکوی ثابت برای انجام کارهای ثابت و تکنیکی. بعد از آنها دعوت می‌کنیم که بیایند دریاچه.

● شرایط ثبت نام چیست؟

○ فقط به قسمت آموزش اداره ورزش بانوان استان تهران مراجعه می‌کنند و شهریه خیلی کمی می‌پردازند. در طول کار همین یکبار است که از بچه‌ها پول گرفته می‌شود. یعنی در واقع استفاده از امکانات دریاچه رایگان است و هزینه مربی، قایق‌ها و... را خود اداره تقبل می‌کند. ما حتی برای رفت‌وآمد بچه‌ها سرویس مجانی گذاشته‌ایم. من فکر می‌کنم اگر کسی بداند که مجانی می‌شود آمد و پارو زد، همه تهران بیایند برای ثبت نام.

● با مشکل خاصی مواجه نیستید؟

○ نخیر، اصلاً. ما تمرین‌هایمان را ساعت شش تا هشت صبح برگزار می‌کنیم و آن موقع هنوز کادر مجموعه آزادی شروع به کار نکرده‌اند. تمرین بچه‌ها که تمام می‌شود، تازه کارندها و مسئولان می‌آیند. اگر هم باشند، مسئله‌ای نیست؛ برای این‌که بچه‌ها همیشه شئون‌ات اسلامی را رعایت کرده‌اند و ما حتی با حراست هم مشکلی نداشته‌ایم و این را خیلی راحت جانداخته‌ایم. از نظر امکانات هم مشکلی نداشته‌ایم. هر چه خواستیم، اداره استان

● از کجا و چه طور قایقرانی را شروع کردیم که به مقام پنجمی آسیا رسیدیم؟

○ بنا به پیشنهاد خانم طاهریان، خانم هاشمی و خانم نظرعلی از دی ماه ۷۳ هیئت قایقرانی را راه‌اندازی کردیم و در اولین کلاس آموزشی حدود ۴۵ نفر شرکت کردند. بچه‌ها پس از هفت - هشت جلسه تمرین در استخر حجاب آمادگی اولیه را پیدا کردند و از اردیبهشت ماه ۷۴ در دریاچه تمرین کردند و رکوردهایی که می‌خواستیم، به‌دست آوردند. به این ترتیب، ما یک تیم نه نفره برای بازی‌های آسیایی پکن اعزام کردیم که خوشبختانه از لحاظ تکنیک و کارایی و به‌خصوص حجاب مورد توجه قرار گرفتند. برای خارجی‌ها خیلی جالب بود که یک زن مسلمان باحجاب بتواند در رشته سنگینی مثل قایقرانی شرکت کند. ما رقبای خوبی مثل چین و ژاپن داشتیم و بچه‌ها با وجود این‌که فقط سه ماه تمرین کرده بودند، خوب خودشان را نشان دادند. خلاصه کلام این‌که ما بین ۱۲ کشور آسیایی مقام پنجم را به‌دست آوردیم.

● با این اوصاف، چرا در المپیک آتلانتا شرکت نکردیم؟ حدنصاب را کسب نکرده بودیم؟

○ البته درست نمی‌دانم به چه دلیل بود. مشکلاتی داشتیم. تمریناتمان به فصل زمستان برخورد کرد و توانستیم تمرینات لازم را داشته باشیم. برنامه‌ریزی به آن صورت هم که بخواهیم در مسابقات مطرح شویم، نداشته‌ایم. چون در آسیا حضوری قوی داشتیم، نمی‌خواستیم در المپیک مقام پایینی بیاوریم. به‌رحال یک مقدار احتیاط کردیم.

● یعنی می‌توانستیم شرکت کنیم و نکردیم؟

○ ببینید، در یک مسابقه دیگر باید شرکت می‌کردیم ولی خوب گفتم چون تمرینات قطع شده بود، شرکت نکردیم. حالا، ان‌شاءالله، المپیک چهار سال بعد.

● این طور که من امروز، موقع تمرین شما، متوجه شدم، شکل و شمایل قایق‌هایی که دارید، متفاوت است. چند رشته در قایقرانی داریم؟

○ قایقرانی شامل دو رشته تورینگ و کایاک است. تورینگ فقط در آسیا مطرح است چون یک قایق آموزشی است. در کایاک قایق‌ها ارتفاع کمتری دارند و کثیف‌تر هستند.

● غیر از تمرینات تیم تهران، آموزش قایقرانی هم داریم؟

○ بله. بعد از ثبت نام بچه‌ها، تعداد به حد نصاب که

تهران در اختیارمان گذاشته و فکر می‌کنم ما از نظر امکانات حتی از آقایان هم جلوتر هستیم.

● چه عجب! بالاخره یک هیئت پیدا شد که امکاناتش از آقایان بیشتر باشد.

○ البته ما علناً داریم از امکانات آنها استفاده می‌کنیم و تمام امکاناتمان مال آقایان است - حتی همین اتانگی که در آن هستیم - ولی خوب ما زمستان‌ها استخر و سکوی ثابت داریم و تمریناتمان نمی‌خواهد.

● تا به حال در کلاس‌های بین‌المللی شرکت کرده‌اید؟

○ خیر. ولی خانم طاهریان تصمیم دارند یک مربی خارجی دعوت کنند.

● نکته دیگری هم هست؟

○ قایقرانی ورزشی است که فعالیت برون‌مرزی هم دارد. افراد و به‌خصوص ورزشکاران سایر رشته‌ها بدانند که در این رشته راه برایشان باز است. ما با هیچ رشته‌ای به اندازه قایقرانی نمی‌توانیم تبلیغات به این خوبی داشته باشیم. افراد بیشتری را باید جذب کنیم. ما خیلی سریع شروع کردیم و خیلی سریع هم نتیجه گرفتیم ولی الان عملاً راکد مانده‌ایم

سالن ما کوه است

هیئت کوهنوردی استان تهران
مسئول هیئت: ظریفه رحیمزاده
دبیر هیئت: لیلا بهرامی

ظریفه رحیمزاده

به همین دلیل است که ما یک تیم کوهپیمایی تشکیل داده‌ایم و گزینه این‌گونه اعزامها وظیفه آن دسته از گروه‌های کوهنوردی است که ما به رسمیت شناخته‌ایم.

● یعنی افراد عادی برای کوهنوردی باید به این گروه‌ها مراجعه کنند؟

○ بله. مثلاً می‌توانند به گروه «آرش» یا «دماوند» مراجعه کنند.

● مسابقه کوهنوردی که نداریم؟

○ آنچه منظور شماست، مسابقات سنگنوردی است که یک نمونه‌اش را ما همین اواخر در قزوین داشتیم. مسابقه به این صورت است که ما مسیری را روی دیوارهای مصنوعی تعیین می‌کنیم و افراد داخل سالن تکنیک‌ها و حرکت‌ها را انجام می‌دهند. یکی ممکن است تا آخر مسیر صعود کند، دیگری ممکن است در نیمه راه بماند...

● قهرمان کوهنوردی داریم؟

○ نه. برای این‌که صعودهای ما دسته‌جمعی بوده است و هر بار ۷۰، ۸۰ نفر یا هم بالا رفته‌اند. شخص خاصی را نمی‌توان نام برد.

● این گروه‌هایی که نام بردید، زیر نظر شما فعالیت می‌کنند؟

○ این گروه‌ها زیر نظر هیئت‌های هر استان هستند و از نظر آموزشی رابطه متقابلی داریم. هر ده نفر کوهنورد فعالی که دور هم جمع شوند، می‌توانند اساسنامه‌ای تنظیم کنند و برای ما بفرستند. ما بررسی می‌کنیم و آنها را به رسمیت می‌شناسیم.

● شما برای این گروه‌ها مربی می‌فرستید؟

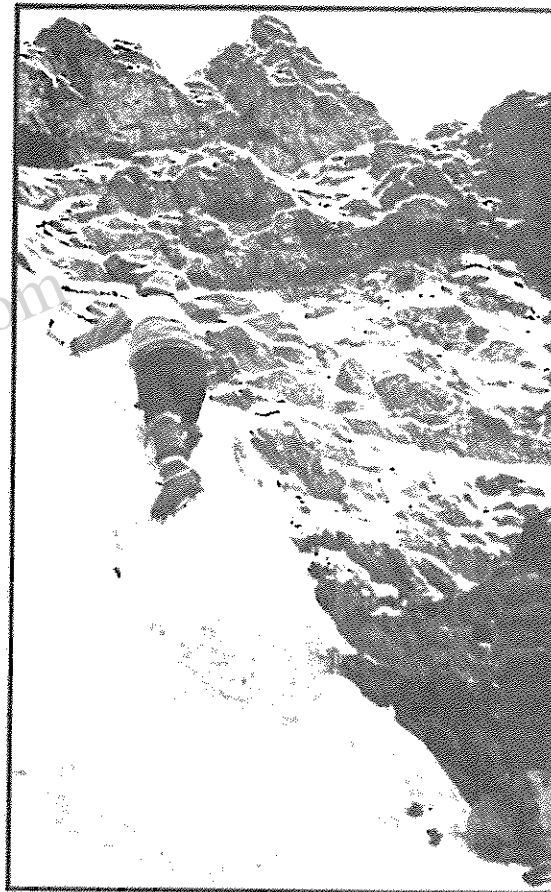
○ خیر.

● پس از مربیان کجا استفاده می‌کنید؟

○ در کلاس‌های آموزشی، کلاس‌های کارآموزی و سنگنوردی و درجه سه. یکی از کلاس‌هایی که در تهران داشتیم، آموزش کوه‌های ایران و هیمالیا بود. در واقع کوه‌های و نقشه مسیرهای صعود را به صورت شماتیک آموزش می‌دهیم. این کلاس را به این خاطر گذاشتیم که بعضی از سازمان‌ها یا وزارتخانه‌ها از ما درخواست راهنما می‌کردند که به همراه کارمندانمان در کوهنوردی شرکت کنند.

● خانم رحیمزاده، شما در هیئت کوهنوردی برای رفاه حال گروه‌های کوهنوردی چه می‌کنید؟

○ این یک اشتباهی است که همه می‌کنند. کار ما اعزام گروه‌های کوهنوردی نیست. کار ما اجرایی است. منتها به دلیل مشکلاتی که ما در جامعمان در مورد خانم‌ها داریم، آنها بیشتر دوست دارند با هیئت، که به‌رحال دولتی است، به کوه بروند. تنها

● پس فعالیت‌هایتان در حد همین کلاس‌های آموزشی بوده است؟

○ نه. کار مهم دیگری که کردیم، صعود سراسری به قلّه دماوند بود که در هفته دولت انجام شد. برای اولین بار در کشورمان سرپرستی برنامه‌ها و کلیه کارها به عهده خود خانم‌ها بود. پیش از این همیشه آقایان برنامه صعودها را سرپرستی می‌کردند.

● امکاناتتان در چه حدی است؟

○ در کوهنوردی خوشبختانه نیازی به سالن و این قبیل چیزها نداریم. سالن ما، همان کوه است. برای ما بیشتر داشتن وسایل قتی مطرح است. بیشترین کمبودها آموزش است که در مورد آقایان هم هست.

● حالا که ورزشی مثل کوهنوردی نیاز به سالن و این‌طور تجهیزات ندارد و می‌شود از مناطق طبیعی و در دسترس استفاده کرد، فکر نمی‌کنید که خیلی بیشتر از اینها می‌توان آن را عمومی و فعال کرد؟

○ بله. برای همین می‌گویم که آموزش و تبلیغات باید بیشتر شود. خانواده‌ها باید بدانند که کوهنوردی ورزش خطرناکی نیست. محیط هم محیط سالم و خوبی است. خیلی خوب است که خانواده‌ها، یکبار هم که شده، با تیمی که فرزندشان در آن است، همراه شوند و از نزدیک برنامه‌ها را ببینند.

● در مناطق پیش‌بینی‌های ایمنی هم کرده‌اید؟

○ بله. در منطقه امدادگر هست و اگر مشکل خاصی مثل بارش زیاد برف و یا خطر ریزش بهمن و ... باشد، از طریق اطلاعیه‌هایی ما را در جریان می‌گذارند. از این نظر مشکلی نداریم.

مینا فتحی

پرطرفدارترین ورزش

در حسرت یک سالن اختصاصی!

هیئت والیبالی استان تهران

مسئول هیئت: مینا فتحی

دبیر هیئت: محبوبه سلیم

پیشنهاد کردند که من مصاحبه را با شما انجام بدهم. فکر می‌کردم مصاحبه با شما - چون مربی من بوده‌اید - راحت‌تر باشد ولی می‌بینم که این‌طور نیست! از کجا شروع کنیم؟

○ دقیقاً به همین علت پاسخ‌گویی برای من هم سخت‌تر است... (می‌خندد) به‌رحال، این‌طور شروع کنیم که والیبالی یکی از پرطرفدارترین

● خانم سلیم در مصاحبه‌ها معمولاً مسئولان و دیران هیئت‌ها هر دو حضور داشتند ولی متأسفانه خانم فتحی درگیر مسینار طب ورزشی بودند و

○ ما در کلاس‌های داوریان تعداد زیادی را آموزش داده‌ایم ولی با توجه به مسابقات متعددی که ممکن است هم‌زمان برگزار شود، هنوز جا برای تربیت داوران بیشتری داریم. ما «ریان خوبی داریم که بعضی از پیش‌کسوتان این رشته هستند؛ مثلاً از «ریان بین‌المللی» می‌توانم به خانم‌ها مینا فتحی، خدیجه سمنجی، پری فردی، شهره شب‌خیز، پروین یادآور، سیما صدیقی و پرستو صفی‌زاده اشاره کنم.

● خودتان را از قلم انداختید!

○ من هم کارت مربی‌گری بین‌المللی دارم البته خانم‌های دیگری هم هستند که بهتر است نامشان را از خانم نایی، «سئول انجمن» بپرسید.

● خانم سلیم، صحبت را شما شروع کردید. لطف کنید، حرفی اگر هست، خودتان هم تماش کنید.

○ تنها یک مطلب باقی ماند و آن این‌که اگر ما یک سالن مخصوص والیبالی داشته باشیم که در هر شرایطی بتوانیم روی آن حساب کنیم، می‌توانیم برای مسابقات، تمرینات تیم‌های تهران و کلاس‌های آموزشی‌مان بهتر برنامه‌ریزی کنیم.

● خیلی غم‌انگیز است که ورزشکارانی یکی از پرطرفدارترین رشته‌ها هنوز در حسرت یک سالن اختصاصی هستند! ■

صحبت کرده‌اید، متوجه شده‌اید که سالن‌ها اغلب بین ساعت یک تا پنج بعدازظهر دست‌خام‌هست. ● بله مسئولان هیئت‌های دیگر هم از کمبود امکانات خیلی گله داشتند. خوب، از مسابقات مختلف والیبالی بگویید.

○ جدا از مسابقات دسته یک، دسته دو، دسته سه، جوانان، مینی‌والیبالی و... که در تقویم ورزشی آمده است، ما به مناسبت‌های مختلف مسابقاتی برگزار می‌کنیم. از جمله کارهایی که البته به انجمن مربوط است، و کشوری است، مسابقاتی است که اخیراً ارگان‌ها و سازمان‌های دولتی برگزار می‌کنند. من چون خودم در وزارت نیرو و سازمان تأمین اجتماعی تیم داشته‌ام، از نزدیک دیده‌ام که چه قدر این ورزش‌ها، تشکیل تیم‌های ورزشی و مسابقات در روحیه خانم‌های کارمند مؤثر بوده است. همین‌جا بگویم که شهرداری تهران هم اسفند کار جالبی کرد و آن تشکیل تیم‌های والیبالی در مناطق مختلف و برگزاری مسابقاتی بین آنها بود.

● در صحبت‌هایتان به مسابقات مینی‌والیبالی اشاره کردید. با توجه به این‌که بچه‌های این رده سنی، همه، به مدرسه می‌روند، چه‌طور برنامه مسابقات را طوری تنظیم کردید که درست هم‌زمان شد با بازگشایی مدارس؟! ○ اگر به تقویم ورزشی ما نگاه کنید، هیئت والیبالی تاریخ برگزاری مسابقات مینی‌والیبالی را نیمه اول شهریور ماه در نظر گرفته بود ولی به دلیل کمبود سالن و مسائل حاشیه‌ای دیگر برنامه زمانی ما مختل شد. ما از جذب «کوجولو»ها و کار با آنها لذت می‌بریم. این مسابقات، در واقع، زمینه حضور آنها را در مسابقات بعدی فراهم می‌کند.

● وضعیت مربی‌ها و داوری‌ها ما به چه صورت است؟ ○ اگر به تقویم ورزشی ما نگاه کنید، هیئت والیبالی تاریخ برگزاری مسابقات مینی‌والیبالی را نیمه اول شهریور ماه در نظر گرفته بود ولی به دلیل کمبود سالن و مسائل حاشیه‌ای دیگر برنامه زمانی ما مختل شد. ما از جذب «کوجولو»ها و کار با آنها لذت می‌بریم. این مسابقات، در واقع، زمینه حضور آنها را در مسابقات بعدی فراهم می‌کند.

● وضعیت مربی‌ها و داوری‌ها ما به چه صورت است؟ ○ وضعیت مربی‌ها و داوری‌ها ما به چه صورت است؟

رشته‌هاست. در مسابقات قهرمان‌کشوری چیزی نزدیک به ۸۰۰ والیبالیست حضور داشتند و یا در همین المپیاد ورزشی توابع تهران، رشته والیبالی بیشترین تعداد شرکت‌کنندگان را داشت. به دلیل استقبال زیاد از این رشته ما سعی کرده‌ایم از امکاناتی که در اختیارمان قرار دارد، حداکثر استفاده را بکنیم.

● ولی این امکانات چندان هم زیاد نیست. بچه‌های والیبالیست مدام از کمبودها گله دارند.

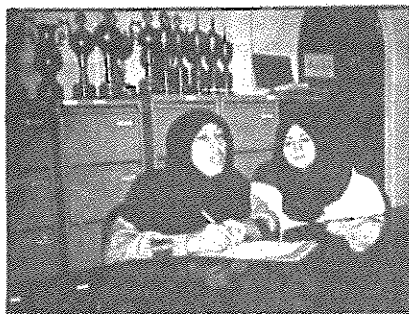
○ خوب حق هم دارند. معمولاً به نظر می‌رسد که رشته والیبالی بیشترین امکانات را - از نظر توپ و سالن - نسبت به اغلب رشته‌های ورزشی دارد ولی ما کمبودها را نسبی در نظر می‌گیریم. استقبال از این رشته به حدی است که ما به امکانات بیشتری نیاز داریم. به علت کمبود سالن برای رشته‌های دیگر، سالن‌های والیبالی معمولاً چند منظوره هستند؛ مثلاً در باشگاه چیدر یک سالن هست که برای والیبالی، بسکتبال و بدنیتون مورد استفاده قرار می‌گیرد. این‌که من گفتم ما از امکانات حداکثر استفاده را می‌کنیم، منظورم این بود که مثلاً در تابستان که برای هر کلاس آموزشی ما چیزی حدود ۶۰ - ۷۰ نفر ثبت‌نام می‌کنند چون از سالن والیبالی در ساعت‌های مختلف استفاده‌های مختلف می‌شود، ما نمی‌توانیم این تعداد را در ساعات مختلف بخش کنیم. بنابراین برای هر کلاس دو یا سه مربی در نظر می‌گیریم و به این ترتیب کلاس‌ها را اداره می‌کنیم؛ این از کلاس‌های آموزشی. اما مشکلاتی که از نظر تیمی داریم، این است که برای تمرین تیم‌ها باید سالن داشته باشیم و برای اجاره سالن باید کلی دوندگی کنیم و تازه آخر سر هم ساعات مرده را برای تمرینات تیمی زنان اختصاص می‌دهند. احتمالاً با مسئولان دیگر هم که

سالی دوبار ورزش در فضای باز!

هیئت ورزش همگانی استان تهران

مسئول هیئت: پروین رضوانی

دبیر هیئت: شهره احقری

شهره احقری - پروین رضوانی

توجه داشته‌ایم مثلاً یک اردوی یک روزه در رودهن برگزار کردیم که حدود ۱۲۰۰ شرکت‌کننده پنج تا ۷۵ ساله داشتیم. از کارهای بخش فرهنگی این اردو برگزاری نماز جماعت بود. در این اردو دوی همگانی داشتیم، بدنیتون همگانی، و...

● خانم نظرعلی، مسئول ورزش بانوان استان تهران، می‌گفتند که بیشتر به بعد همگانی ورزش اهمیت می‌دهند، پس چرا تبلیغات برای فعالیت این

پوشش قرار داده‌ایم.

● در این ایستگاه‌ها چه کارهایی می‌کنید؟ ○ آمادگی جسمانی برای گروه‌های سنی مختلف و دوهای سبک همگانی که بعد از این دوها نرمش‌های سبک انجام می‌شود.

● بیشتر با چه گروه سنی کار می‌کنید؟ ○ بیشتر با گروه سنی ۳۰ به بالا - تا ۷۰، ۸۰ سال - در تماس هستیم که همه از فعالیت در ایستگاه‌های صبحگاهی راضی هستند.

● در این ایستگاه‌ها فقط آمادگی جسمانی می‌دهید؟ ○ خیر، ما یک بعد قهرمانی کم‌رنگ هم برای ایجاد انگیزه به هدف اصلی که سلامت بود، اضافه کردیم؛ به این صورت که به مناسبت‌های مختلف مسابقاتی برای افراد شرکت‌کننده در ایستگاه‌های صبحگاهی گذاشتیم و جوایز خوبی هم برای آنها در نظر گرفتیم. ما علاوه بر بعد ورزشی به بعد فرهنگی هم

هیئت ورزش همگانی استان تهران

مسئول هیئت: پروین رضوانی

دبیر هیئت: شهره احقری

● خانم رضوانی منظور از ورزش همگانی چیست؟ ○ ورزش همگانی یعنی ورزش برای آحاد مردم، در واقع ورزش از بعد همگانی نه قهرمانی. شمار ما، سلامت، نشاط و جوانی است.

● فعالیت این هیئت به چه صورت بوده است؟ ○ من البته سه ماه است که مسئول هیئت شده‌ام و در این مدت به همراه خواهر شهره احقری، کارهایی انجام داده‌ایم که مهم‌ترین آنها ایجاد ایستگاه‌های صبحگاهی بوده. ما تعداد زیادی از زنان را در سنین مختلف و در مناطق گوناگون، حوزه‌ها، مجموعه‌ها و شهرستان‌های تابعه تحت

هیئت این قدر کم بوده است؟

○ ما برای تبلیغات کار نمی‌کنیم، برای اعتقاداتمان کار می‌کنیم.

● منظور من از تبلیغ این بود که خانم‌های مسن بدانند چنین امکاناتی برای فعالیت در اختیارشان هست.

○ ما هر موردی را از طریق روابط عمومی به اطلاع رسانه‌ها می‌رسانیم. این دیگر وظیفه رسانه‌هاست که آن را منتشر کنند و کلاً زمینه گسترش فعالیت‌ها را فراهم کنند.

● کار این هیئت شبیه کاری نیست که شهرداری

تهران در پارک‌ها انجام می‌دهد؟

○ ما در پارک‌ها کار نمی‌کنیم. پارک‌ها ارتباطی به ما ندارد.

● پس ورزش همگانی در فضای باز انجام نمی‌شود؟

○ نه، البته اردوی همگانی ما در رودهن در فضای باز بود. در بعضی حوزه‌ها هم که فضاهای باز دید ندارند، این کار را انجام می‌دهیم.

● برای ایجاد فضاهای باز بدون مشرف کاری انجام داده‌اید؟

○ بله، صد درصد. همان اردویی که خلدستان گفتم.

● این اردوها سالی چندبار برگزار می‌شود؟
○ بستگی به شرایط مالی دارد. سالی دو تا چهار بار.

● فکر می‌کنید سالی دوبار ورزش در فضای باز کافی است؟

○ ما آرام‌آرام جلو می‌رویم. علاقه‌مندی هست، حمایت هم هست، فقط می‌ماند برنامه‌ریزی؛ برنامه‌ریزی را هم ان‌شاءالله خودم در سال آتی انجام می‌دهم که همراه یک اردو داشته باشیم.

● اکثر مسئولان در مورد ورزش زنان بُعد سلامتی را مطرح می‌کنند، به این ترتیب شما باید پشتوانه خوبی داشته باشید. امکاناتتان کافی است؟

○ ما سعی می‌کنیم با حداقل هزینه کار کنیم. هیئت

ورزش همگانی تنها هیتی است که بودجه فعال ندارد؛ یعنی نمی‌تواند از طریق خودش پول درآورد.

● از مردم پول نمی‌گیرید؟

○ نه! یکی از ویژگی‌های ورزش همگانی رایگان بودن آن است. به همین دلیل نیاز داریم که از نظر بودجه بیشتر مورد توجه قرار بگیریم. خوشبختانه خانم نظرعلی هم تاکنون از تمام برنامه‌های ما حمایت کرده‌اند. آقایان که خوب راحت‌تر هستند ولی ما با توجه به شرایط خاصی که نظام مقدس جمهوری اسلامی برای ما گذاشته، باید طوری برنامه‌ریزی کنیم که با مشکل مواجه نشویم و برای همین هم سرمایه‌گذاری باید بیشتر شود.

● در این ایستگاه‌های صبحگاهی مری هم دارید؟
○ بله. ما هر ماه کلاس‌هایی داریم که در آنها استادان دانشگاه جدیدترین متدها در ورزش آمادگی جسمانی و یک‌سری مسائل تئوری را به مربیان آموزش می‌دهند. این کلاس‌ها یک روزه است.

● شرط شرکت در این کلاس‌ها چیست؟

○ این کلاس‌ها در درجه اول به مربیان صبحگاهی که اغلب مریی درجه سه آمادگی جسمانی هستند، اختصاص دارد و در درجه دوم به بهترین و فعال‌ترین افراد در ورزش‌های صبحگاهی، خانم‌هایی هم هستند که بین ۶۰ تا ۷۰ سال سن دارند و چندین سال است در کلاس‌های ما شرکت می‌کنند؛ به اینها هم، به‌عنوان جایزه، اجازه شرکت در کلاس‌ها را داده‌ایم.

● خود شما مریی آمادگی جسمانی هستید؟

○ نه. من لیسانس تربیت بدنی هستم. از قدیمی‌ها هستیم که عشق به کار داریم. من در واقع دبیر آموزش و پرورش هستم.

● هیئت ورزش همگانی فعالیت دیگری نداشته؟

○ چرا، ما یک‌سری کارهای علمی هم کرده‌ایم؛ مثل تهیه بروشوری به نام ویژگی‌های کفش خوب و یا بروشورهای دیگری برای کارمندان دولت. یکی از مهم‌ترین کارهایمان تشکیل کلاس‌های

آب‌درمانی است.

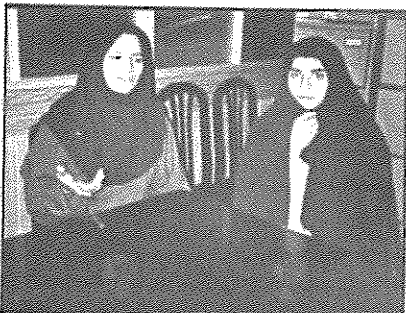
● آب‌درمانی؟

○ بله، ورزش در آب. خانم احقری بیشتر می‌توانند برایتان توضیح بدهند.

○ هر حرکتی که انسان در خشکی انجام می‌دهد، باعث می‌شود که فشاری حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ کیلوگرم بر پنج مهره کمری وارد شود. برای همین ورزش در خشکی ممکن است در مفاصل ساییدگی ایجاد کند ولی در آب چنین مسئله‌ای پیش نمی‌آید؛ یکی به دلیل کم شدن وزن و دوم به دلیل غلظت آب. یکی از خواص بسیار عالی آب فشار آن است که حالت ماساژ کلی تمام بدن را دارد و فشاری که به قفسه سینه و ریه‌ها وارد می‌کند، باعث می‌شود که تنفس خیلی بهتر و عمیق‌تر انجام شود و بنابراین حجم ریه زیاد می‌شود و در نتیجه این تنفس شدید، اکسیژن بیشتری به سلول‌های بدن می‌رسد.

● از این کلاس‌ها چه قدر نتیجه گرفته‌اید؟

○ ما این کلاس‌ها را روزهای فرد در استخر حجاب و استخر شهید کشاور دوست و روزهای زوج در استخر دادویه (شهید کشوری) برگزار می‌کنیم. ما خانم‌هایی داشتیم که روزهای اول نمی‌توانستند دستشان را بیشتر از پنج سانتی‌متر بالا بیاورند اما بعد از گذراندن دوره خیلی راحت کلیه حرکات چرخشی را به‌طور کامل انجام می‌دادند. ۹۹ درصد از شرکت‌کنندگان اذعان کرده‌اند که با شرکت در این کلاس‌ها افسردگی‌شان از بین رفته و دیگر از قرص‌های آرام‌بخش و خواب‌آور استفاده نمی‌کنند. ما در این کلاس‌ها یک سری رژیم‌های ۱۲۰۰ تا ۱۵۰۰ کالری هم برای کاهش وزن خانم‌ها تجویز می‌کنیم. یک کتاب ۴۰۰ صفحه‌ای هم با نام ورزش در آب ترجمه شده و زیر چاپ است. در این کتاب به ۸۰ - ۹۰ حرکت مؤثر در آب اشاره شده است ■

ژیلا سروش - فاطمه سلامی

هم دارد. در این مدت خیلی فعال برخورد کرده‌ایم و چند دوره کلاس توجیهی و مری‌گری درجه سه برگزار کرده‌ایم که از شهرستان‌های دیگر هم شرکت کردند و امیدواریم افرادی که تعلیم دیده‌اند، بتوانند شهرستان‌ها را هم فعال کنند. خوشبختانه فدراسیون آقایان - آقای دهخدا و همکارانشان -

فکر کردیم چرا خانم‌ها به این ورزش لذت‌بخش نپرداختند

هیئت هاکی استان تهران

مسئول هیئت: فاطمه سلامی

دبیر هیئت: ژیللا سروش

● خانم سلامی، دیدن نام هیئت هاکی در لیست هیئت‌ها خیلی برام جالب بود. هاکی زنان از چه زمانی راه افتاد؟

○ قضیه این‌طور شروع شد که بعد از انقلاب آقایان تصمیم گرفتند برای این رشته که قبلاً هم خیلی در بین مردم رایج بود، فدراسیونی تشکیل دهند. بعد از مدتی ما هم فکر کردیم که چرا

خانم‌ها به این ورزش لذت‌بخش نپرداختند. و از آنجا که تخصص من هم در دانشکده تربیت بدنی هاکی بود، موضوع را با خانم نظرعلی مطرح کردم. ایشان هم واقعاً علاقه‌مند هستند که خانم‌ها در تمام رشته‌های موجود فعالیت کنند. به‌مرحال این هیئت را حدود یک سالی هست که راه انداخته‌ایم.

● خوب، چون هاکی رشته نوپایی است. توضیحات لازم را خودتان بدهید.

○ هدف ما این است که ورزش هاکی را در کل کشور گسترش بدهیم چون ورزش هاکی علاوه بر مفرح بودنش، اکثر قابلیت‌های آمادگی جسمانی را

ولی از اول مهر دویاره تمرین‌هایمان شروع می‌شود.

● قرار بود زیاد سؤال نکنم فقط یک نکته دیگر، هاکی روی یخ که نداریم؟

○ نه. متأسفانه امکانات هاکی روی یخ را آقایان هم ندارند. ما در ایران تنها هاکی روی چمن و هاکی سالی داریم که از نظر تعداد بازیکن متفاوتند و خوب، مسلماً، ما به دلیل ضرورت پوشیدگی محیط فقط هاکی سالی داریم. ■

می‌رسد که بتوانیم اعزامش کنیم یا نه. اگر ما سالی مخصوصی هانگی داشته باشیم، می‌توانیم ساعات تمریناتمان را بیشتر کنیم و نتیجه بهتری بگیریم.

● الان تمرینات کجا انجام می‌شود؟

○ دوشنبه‌ها در سالن حجاب کار می‌کنیم و پنج‌شنبه‌ها در سالن شهید کشوری. البته تمرینات در سالن شهید کشوری دو ماهی متوقف شد.

● چرا؟

○ سالن را به بخش خصوصی اجاره داده بودند

هم با ما خیلی همکاری می‌کنند.

● در این یک سال مسابقاتی هم برگزار کرده‌اید؟

○ بله. البته در حال حاضر تنها سه دانشکده انستیتوورزش، تربیت بدنی و تربیت معلم و دانشگاه‌زاد فعال هستند که بین اینها مسابقه‌ای برگزار کردیم. تصمیم داریم برای دهه فجر هم از چند تیم خارجی دعوت کنیم. الان هم داریم تیمی را برای مسابقات کشورهای اسلامی آماده می‌کنیم. تمرینات هم شروع شده حالا تا ببینیم تیم به حدی

ما هم‌ااش وعده سرخرمن می‌دهیم!

زهرا ابراهیمی - مهشید قزایی

هیئت هندبال استان تهران

مسئول هیئت: مهشید قزایی

دبیر هیئت: زهرا ابراهیمی

● مگر ورزش بانوان یکی از معاونت‌های سازمان تربیت بدنی نیست؟

○ مستقل کار می‌کند. رؤسا باید دوندگی کنند که تازه زمان‌های خوب را هم به ما نمی‌دهند و سازمان ترجیح می‌دهد سالن‌ها را برای درآمد خودش استفاده کند. قرار است. روزهای فرد سالن در دست خانم‌ها باشد. دو روزش را که به دانشکده تربیت بدنی داده‌اند تا ساعت سه و فقط سه تا پنج به خانم‌ها می‌رسد. یکی دیگر از مشکلات ما هم اندازه سالن است. سالن هندبال خیلی بزرگ است و ما وقتی در سالن‌های دیگر تمرین می‌کنیم بچه‌ها در مسابقه بعد از ده دقیقه کم می‌آورند چون به‌بازی در زمین کوچک عادت کرده‌اند.

● آموزش هندبال هم داریم؟

○ بله ولی امکانات جوابگو نیست. در آموزش و پرورش بچه‌ها در هر ۲۰ منطقه فعالیت ولی چون در مقاطع بالاتر سازمان امکانات نمی‌دهد فعالیت می‌رسد به زیر ده درصد.

● خانم قزایی، من از بعضی مسئولان ورزشی شنیدم که می‌خواهند در این رشته ورزشی ورزشکارهای بیشتری را جذب کنند و در این زمینه گسترده‌تر کار کنند. الان وضعیت به چه صورت است؟

○ من از اول اردیبهشت ماه مسئولیت هیئت هندبال را به عهده گرفته‌ام و خیلی دلم می‌خواهد خوب کار کنیم ولی این‌طور که می‌بینم به علت کمبودهایی که داریم بچه‌ها دارند از هم دور می‌شوند. ما به اصطلاح هم‌ااش وعده سرخرمن می‌دهیم و می‌گوییم تمرینات امروز شروع می‌شود، فردا شروع می‌شود. چیزی که ما خیلی احتیاج داریم زمین است. نزدیک مسابقات دو یا سه روز زمین دست ما می‌افتد آن وقت باید ضرب‌المجل تیم انتخاب کنیم. خیلی‌ها نمی‌توانند در همان سه جلسه خودشان را نشان بدهند و حقشان خورده می‌شود. سالن‌هایی هم که هست یا مال آموزش و پرورش است و یا سازمان تربیت بدنی که اجازه کار نمی‌دهند.

● وضعیت مربی‌های ما چه‌طور است؟

○ ما مربی‌های خوبی داریم. بچه‌هایی هم که سابقاً هندبال کار می‌کرده‌اند علاقه دارند که وارد کار مربی‌گری شوند ولی خوب امکانات می‌خواهد، باشگاه‌ها الان امکانات ندارند. و برای چنین تیم‌هایی هزینه نمی‌کنند. البته برای خانم‌ها هزینه نمی‌کنند نه برای آقایان می‌گویند ورزش خانم‌ها پول‌ساز نیست.

● سازمان تربیت بدنی چرا اجازه کار نمی‌دهد؟

○ نمی‌دهد دیگر. یا از ورزش بانوان بابت سالن‌هایشان هزینه می‌خواهند یا به عنوان مختلف در آنها مسابقه است. جاهایی که می‌توانیم استفاده کنیم یکی سالن شهید کشوری است که اغلب در آن یا مسابقه است یا از بچه‌های رشته‌های دیگر ثبت‌نام می‌شود. سالن دیگر، سالن شمشیربازی استادیوم آزادی است که همیشه در اختیار بانوان است که تمرینات تیمی تمام تیم‌ها و مسابقات مختلف در این سالن برگزار می‌شود. آموزش و پرورش هم با ما همکاری ندارد.

● مربی بین‌المللی هم داریم؟

○ چند تا از خانم‌ها در کلاس‌هایی که کمیته المپیک گذاشت، شرکت کردند ولی به آنها کارت ندادند فقط گواهی شرکت دادند چون گفتند سهمیه فقط برای آقایان بوده است یکی از مشکلات دیگر ما هم همین است اگر ما از طریق آقایان اقدام نکرده باشیم به خانم‌ها سهمیه نمی‌دهند.

● خوب چرا اقدام نمی‌کنید؟ اطلاع بهستان نمی‌دهند؟

● شما گفتید سازمان تربیت بدنی در قبال دادن سالن‌هایش از ورزش بانوان هزینه می‌خواهد. مگر ورزش بانوان تشکیلات جدایی دارد؟

○ نه. من نمی‌دانم. تشکیلاتش بیشتر دست آقایان است و ورزش بانوان باید از آنها بگیرد.

○ نه. نمی‌دانم. الان قرار شده کمیته المپیک به نوبت سهمیه‌ای برای خانم‌ها و آقایان در نظر بگیرند. مسئول انجمن باید پی‌گیری کنند.

● غیر از این اقدامی برای آموزش مربی در سطح بین‌المللی نشده است؟

○ ببینید بعضی رشته‌ها مربی و داور به کشورهای دیگر می‌فرستند تا آنجا آموزش ببینند ولی من شخصاً ترجیح می‌دهم جای این که هزینه‌ای صرف من یک نفر بکنند که بروم خارج، هزینه صرف مربی بکنند که بیاید ایران و به‌جای یک نفر، چهل نفر را آموزش بدهد. در واقع از امتیازی که هست تعداد بیشتری استفاده کنند.

● شما این پیشنهادات را با مسئولان بالاتر مطرح نمی‌کنید؟

○ صحبت‌های ما همیشه با خانم شهریان مسئول انجمن هندبال است. مشکل اصلی این است که ما خودمان شخصاً با کشورهای خارجی ارتباط نداریم. آقایان دارند و برای این‌که وقت و هزینه‌شان را صرف خانم‌ها نکنند مربی مرد اعزام می‌کنند. شورای همبستگی قرار است به نوبت برای رشته‌های مختلف کارهایی بکند که هنوز نوبت به ما نرسیده.

● یعنی تنها کانال ارتباطی خانم‌ها با کشورهای خارجی شورای همبستگی است؟

○ بله. ولی آقایان خودشان ارتباط مستقیم دارند و هر کلاسی که باشد سریع مربی خودشان را اعزام می‌کنند. حتی ممکن است نیروی خانم هم بخواهند ولی به ما نمی‌گویند تا هزینه نکنند و بودجه را برای خودشان نگه دارند.

● خانم شهریان، خودشان هندبال کار می‌کنند؟

○ بله. ایشان هم مسئول انجمن هندبال هستند و

هم مسئول کل انجمن‌ها. می‌گویند چون خودم هندبالی هستم دلم می‌سوزد ولی من فکر می‌کنم بیشتر باید دل بسوزانند. من فکر می‌کنم اشکال کار بیشتر از فدراسیون آقایان است یعنی آنها دل نمی‌سوزانند. مثلاً اگر فکسی در مورد یک کلاس

آموزشی برایشان آمده باشد، ممکن است اصلاً به خانم شهریان خبر هم ندهند. علت بیشتر این است که افرادی که در فدراسیون هستند شناخت کمتری روی هندبالی‌ها دارند من و خانم ابراهیمی و خانم یوسف از قدیمی‌ها هستیم و ما را از قبل از انقلاب می‌شناسند. ولی خانم شهریان را کمتر می‌شناسند. شناخت که کمتر بود، کمتر همکاری می‌کنند. البته من هم بگویم که کم به فدراسیون رفتم. الان تابستان است و آنها درگیر مسابقات هستند. گذاشته‌ایم از مهر برویم دنبالش که سرشان خلوت‌تر است.

● پس به نظر می‌رسد خود خانم‌ها هم قدری

انفعالی برخورد کرده‌اند.

○ من به شخصه کمتر فرصت کرده‌ام به فدراسیون آقایان سرزنش. هر وقت رفتیم و حرفی زدیم به‌ظاهر نظر موافق داده‌اند ولی خوب یکی دویار که رفتیم پیش چهار، پنج ماه فاصله افتاد. اشکال این است که فدراسیون آقایان چهار به بعد کار می‌کنند. ما هم شاغلیم و هم خانه‌دار. صبح تا ظهر که کار می‌کنیم، بعد از ظهر هم خانه‌داری. من یکی دویاری که حرف زدم بعضی که از هم‌دوره‌های دانشکده بودند خیلی خوب برخورد کردند ولی می‌گویم ما هم کم کاریم اگر ما بیشتر برویم و پیگیر کارمان باشیم بیشتر می‌توانیم امکانات بگیریم. خانم

ابراهیمی شما با فدراسیون بیشتر کار کرده‌اید. مشکلات را شما بفرمایید.

○ رشته‌های ورزشی الان علمی شده‌اند. اگر ما سری‌ها دوره نینیم و یا فیلم‌های آموزشی به دستمان نرسد در همان‌جایی که هستیم می‌مانیم. فیلم‌های جدید اصلاً به‌دست ما نمی‌رسد. من می‌روم فدراسیون و می‌پرسم فیلم جدید چه آمده، می‌بینم و مطالعه می‌کنم و گرنه از طرف انجمن یا فدراسیون برنامه مشخصی وجود ندارد و ما تغذیه نمی‌شویم

گفت‌وگو با خدیجه سپنجی

مسئول ورزش بانوان در شهرداری تهران و...

این روزها همه چیز را به ورزش

پای پرداخت عوارض، مالیات، پذیرش مسئولیت‌ها و کار و زحمت که در میان باشد، زنان همواره شهروند بوده‌اند. اما همین شهروندان گاه محروم از خدمات شهری بوده‌اند و حقوق شهروندی؛ و شهروندانی که در طرح‌ها و برنامه‌ها کمتر جایی داشته‌اند.

مادر چهار فرزند است اما هنوز پایش به یک ورزشگاه نرسیده است. معلم مدرسه است، از جوانی به ورزش علاقه‌مند بوده اما هرگز نتوانسته محلی مناسب برای ورزش بیابد. دانشجویست، تیس را دوست دارد اما هرگز محلی درخوردن مالی‌اش نیافته تا به ورزش مورد علاقه‌اش بپردازد. کارگر کارگاه است، در کارخانه و کارگاه او مکانی برای ورزش وجود ندارد تا کمی نرمش کند و سختی کار بر او هموار شود و...؛ برای زنان جایی نیست.

... و دیگرانی همواره شهروندتر بوده‌اند. زمین ورزشی، سالن ورزشی، کوچه، خیابان و...؛ همیشه جایی برای آنان وجود دارد.

چندی است «شهرداری» زنان را هم به رسمیت شناخته و امکاناتی را برای ورزش آنان ترتیب داده است. اکنون مادر ورزش را دوست دارد. جمعه‌ها صبح، همراه با خواهر، همسایه، دوست، آشنا و... در مسابقه دوی همگانی شرکت می‌کند. صبح‌ها در پارک‌ها پیاده‌روی می‌کند. نرمش می‌کند و...؛ مهم‌تر از همه این‌که حالا احساس می‌کند واقعاً شهروند شده است.

خانم سپنجی، مشاور و مسئول ورزش زنان در شهرداری تهران، در گفت‌وگو با ما نشست و از آنچه شهرداری در زمینه ورزش زنان ارائه داده، گفته است:

● چشم‌انداز ورزش بانوان را چگونه می‌بینید؟

○ شما باید این پرسش را پاسخ بدهید. سازمان تربیت‌بدنی و ارگان‌ها و نهادهای ذی‌ربط فعالیت‌های گوناگونی را در زمینه ورزش بانوان انجام داده‌اند و شما بهتر می‌توانید قضاوت کنید. اما به‌نظر من ما در ورزش بانوان تا حدودی موفق بوده‌ایم. یکی از مشکلات ورزش بانوان در گذشته کمبود نیروی انسانی متخصص بود، داور و مربی زن نداشتیم. فعالیت سازمان تربیت‌بدنی در زمینه تربیت نیروی انسانی متخصص بسیار گسترده بوده است. بعد از انقلاب داوران و مربیان بسیاری تربیت شدند و نقش مهمی را در ارتقای ورزش بانوان ایفا کردند.

اما، با وجود این، ورزش بانوان هنوز با مشکلات زیادی روبه‌روست. نیاز به امکاناتی ویژه برای ورزش از مشکلات و محدودیت‌های اساسی در زمینه ورزش بانوان است. آقایان با چنین مشکلی مواجه نیستند و می‌توانند در همه‌جا ورزش کنند.

● گفتید که توفیق ورزش به امکانات ویژه‌ای نیاز دارد. این امکانات نسبت به امکانات ورزشی آقایان و وضعیت کنونی ورزش بانوان چگونه ارزیابی می‌شود؟

○ امکانات ورزشی در رژیم گذشته بسیار کم و محدود بود. هیچ‌یک از سازمان‌ها و نهادها در امر ورزش سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی اصولی نداشتند. مشکلات اوایل انقلاب و جنگ تحمیلی نیز امکان گسترش فضاهای ورزشی را کاهش داده بود. با افزایش روزافزون جمعیت و علاقه‌مندی مردم به ورزش این نیاز بیشتر جلوه کرد. با توجه به این کمبودها، گسترش و افزایش مکان‌های ورزشی در راستای کار برنامه‌ریزان ورزشی قرار گرفت. آقایان

هم با کمبود مکان‌های ورزشی روبه‌رو بوده‌اند اما آنان می‌توانند در هر شرایطی و محیط‌های باز ورزش کنند.

تفاوت ورزش بانوان با ورزش مردان نیاز به پوشیده بودن محیط است. ما باید با توجه به شرایط و امکانات ورزشی مناسب بانوان فعالیت کنیم. به همین دلیل با کمبود جا روبه‌رو هستیم.

البته احداث و راه‌اندازی سالن‌های ورزشی بانوان در استان‌های کشور آغاز شده است و می‌تواند پاسخگوی علاقه‌مندان بسیاری در کشور باشد. از سوی دیگر ارگان‌ها و سازمان‌های گوناگون مکان ویژه‌ای را برای ورزش بانوان اختصاص داده‌اند تا بدین طریق خانم‌ها بتوانند از موقعیت خود به شکل مطلوب استفاده کنند. علاوه بر این ارگان‌ها و سازمان‌های کشور یک نماینده ورزش دارند. هر ۱۵ روز یکبار این نمایندگان در جلساتی گرد می‌آیند و مشکلات ورزش بانوان را طرح و بررسی می‌کنند.

● در بخش شهرداری حکمتان را از چه کسی گرفتید؟

○ از آقای حقانی، معاون امور اجتماعی و مشاور اجرایی شهرداری تهران. من مشاور ایشان و مسئول ورزش بانوان هستم. البته شهرداری تهران چارت تشکیلاتی دقیقی را ارائه خواهد داد که براساس آن جایگاه بانوان مشخص و تعریف شده خواهد بود.

● شهرداری تهران چه سیاست‌ها و برنامه‌هایی را برای ارتقای ورزش دنبال می‌کند؟

○ ورزش در دو بُعد قهرمانی و همگانی مطرح می‌شود. سیاست شهرداری مبتنی بر همگانی کردن ورزش است و کمتر به بُعد قهرمانی توجه دارد. در زمینه ارتقای ورزش همگانی فعالیت‌های گسترده‌ای

انجام شده است. به‌طور مثال مسابقات والیبالی محلات بانوان را برگزار کرده‌ایم. هر جمعه تیم‌های والیبالی از بیست‌نقطه تهران در سالن آیت‌الله سعیدی گرد می‌آیند و با یکدیگر رقابت می‌کنند. دخترخانم ۱۵ ساله تا خانم ۶۰ ساله در ورزشگاه حضور دارند. شهرداری مراکز مختلفی را در زمینه توسعه ورزش و پاسخ به نیازهای ورزشی مردم احداث کرده است. بعضی از این مراکز اختصاصاً و بعضی سه روز در هفته در اختیار خانم‌هاست. در بخش ورزش خانم‌های کارمند شهرداری نیز به‌خوبی کار شده است. مسابقات آمادگی جسمانی و دو همگانی زنان در روزهای جمعه در پارک‌های اطراف تهران و مراکز ورزش برگزار می‌شود.

● در محیط باز؟
○ بله.

○ بله. ما به خانم‌هایی که ده - پانزده نفر هم باشند، مربی می‌دهیم.

● برنامه ورزشی خانم‌ها فقط به روزهای جمعه اختصاص دارد؟
○ نه. صبح‌های جمعه در کلیه مناطق ایستگاه‌های دو همگانی داریم. هر منطقه هم چند ایستگاه دارد. با توجه به بافت منطقه از مدارس هم استفاده می‌کنیم. در هر مدرسه‌ای، دانشگاهی و... که می‌تواند روز جمعه محیطش را در اختیار ما بگذارد، ایستگاه می‌زنیم. کلیه شرایط آن مرکز را نیز می‌پذیریم و مربی ایستگاه را نیز تأمین می‌کنیم. خانم‌های علاقه‌مند به این ایستگاه‌ها می‌آیند و با یکدیگر به رقابت می‌پردازند. ایستگاه‌های خانم‌ها یا مکانی خاص و سرپوشیده است و یا بخشی از خیابانی است که دو طرف آن بسته است و امکان

● در بخش حصارکشی شده هم با مانع ورزش می‌کنند؟
○ نه. گرمکن ورزشی می‌پوشند.

● پارک چیتگر هم زیر نظر شما اداره می‌شود؟
○ پارک چیتگر در منطقه پانزده قرار دارد و زیر نظر شهرداری منطقه پنج فعالیت می‌کند. ما هم بر بخش بانوان آن نظارت داریم.

● پارک چیتگر چه ویژگی‌ای دارد که ضابطین قوه قضاییه در آن مستقر شده‌اند؟
○ پارک خیلی بزرگ است. حتی عنوان آن نیز «پارک تفریحی - ورزشی چیتگر» است. وقتی کلمه تفریحی می‌آید، مسلماً افراد غیر ورزشی هم حضور می‌یابند.

● مگر پارک برای تفریح نیست؟
○ خوب بخش ورزشی آن به ما مربوط است.

بانوان نسبت می‌دهند

پروین لطفی

حضور یا عبور و مرور آقایان وجود ندارد. خانم‌ها با حضور مربی مسابقه می‌دهند. برای تشویق و جذب بیشتر جوایزی به دوندگان اهدا می‌کنیم. هر سه ماه یکبار نیز بین بهترین‌های مسابقات، مسابقه دو نخبگان برگزار می‌کنیم. بر طبق آمار صبح‌های جمعه بالغ بر پانزده هزار نفر خانم در تهران می‌دوند.

سایر روزها ورزش صبحگاهی، دوهمگانی، آمادگی جسمانی و... در پارک‌ها برگزار می‌شود. قبلاً خانم‌ها جمع می‌شدند و از بین آنها یک نفر به آنان نرمش می‌داد اما چون به لحاظ فنی و تکنیکی تخصص کافی نداشت، ما از خانم‌ها خواهش کردیم که هر کجا به مربی نیاز دارند، به ما اطلاع دهند تا مربی بفرستیم. اگر توجه کنید، من هم به‌خواست شهرداری و به عنوان مأمور به شهرداری رفتم. ارتباط ما با سازمان تربیت‌بدنی و معاونت ورزش بانوان و دفتر همبستگی ورزش بانوان که خانم‌هاشمی مسئولیت آن را بر عهده دارند، ارتباط نزدیکی است. به عنوان مسئول ورزش بانوان در شهرداری همین‌جا نیز اعلام می‌کنم که هر ارگان یا سازمانی در هر منطقه‌ای اگر مکانی غیرفعال دارد، می‌تواند در اختیار ما بگذارد تا به ورزش بانوان اختصاص دهیم.

علی‌رغم تلاش زیادی که در امر ورزش بانوان شده است، بسیاری از شهروندان ما از وجود ایستگاه‌های ورزشی و حرکت فعال بانوان در صبح‌های جمعه و سایر روزها اطلاعی ندارند. رسانه‌ها باید به ما کمک کنند و همه خیرهای ورزشی را فقط به آقایان اختصاص ندهند.

● خانم‌ها در پارک با مانع ورزش می‌کنند؟
○ بله.

● مشکلی نداشته‌اید؟

○ ما براساس سیاست مملکتان حرکت می‌کنیم و به همین دلیل هم از نظر شرعی و هم به لحاظ قانونی به مسئولیت خود عمل می‌کنیم. اگر پارکی یا مکانی باشد که از نظر ظاهری مشکلی نداشته باشد و خانم‌ها نیز در آن ورزش کنند، ما از ادامه فعالیت آن جلوگیری نمی‌کنیم. مانند پارک پیروزی که صبح‌ها، شش روز در هفته، ورزش خانم‌ها دایر است.

● این پارک حصار دارد؟

○ بله. قبلاً حصار نداشت اما برای راحتی خانم‌ها و به‌خواست آنان دور تا دور محدوده ورزشی خانم‌ها را دیوار کشیده‌اند. البته خانم‌ها در پارک‌های مختلفی (مانند پارک لویزان - لاله و...) ورزش می‌کنند اما فقط پارک پیروزی حصار دارد.

● خانم‌ها به پشتیبانی شهرداری برای ورزش به پارک‌ها می‌روند؟

○ متناسب با تقسیمات شهرداری بیست منطقه داریم. هر منطقه یک مسئول ورزش زنان دارد که هر مسئول برای منطقه خود با توجه به شرایط بافت منطقه برنامه‌ریزی ورزشی می‌کند و در نهایت نمایندگان بیست منطقه با من ارتباط دارند. ما روزهای دوشنبه جلساتی را برای بررسی مشکلات، کمبودها و نیازهای منطقه و دستیابی به راه‌حل‌ها بررسی می‌کنیم.

● اگر کسی در پارک‌ها مزاحم خانم‌ها شود و

ورزش آنها را به هم بزند، چه می‌کنید؟

○ تاکنون پیش نیامده است. ما خودمان را موظف می‌دانیم که در صورت وجود شرایط نامناسب ظاهری از ورزش آنان جلوگیری کنیم.

● آنجا مربی هم حضور دارد؟

خانم‌ها باید در آن قسمت که ورزشی است، دوچرخه‌سواری کنند و اگر نظر، پیشنهاد و مشکلی دارند، با مدیریت پارک و ما در میان بگذارند.

بنابراین پارک عمومی است. افرادی هستند که

● علی‌رغم تلاش زیادی که

در امر ورزش بانوان

شده است، بسیاری از شهروندان

ما از وجود ایستگاه‌های ورزشی و

حرکت فعال بانوان در

صبح‌های جمعه

و سایر روزها اطلاعی ندارند.

پارک

با کاندیداتوری فائزه هاشمی برای احراز کرسی نمایندگی در مجلس شورای اسلامی، مسئله ورزش بانوان در جریان مبارزات انتخاباتی با جناح‌بندی‌های سیاسی درهم آمیخت و ابعاد گسترده‌ای به خود گرفت. چرا که پیش از آن وی از دوچرخه‌سواری بانوان حمایت کرده بود. پس از آن بحث حساس ورزش بانوان در ایران فقط با مسئله دوچرخه‌سواری زنان گره خورده و نه با نقش آنان در تیم ملی و یا فعالیت آنان در رشته‌هایی مانند والیبال، بسکتبال، سوارکاری و... و حالا چرا دوچرخه‌سواری؟ بحث دوچرخه‌سواری زنان از افتتاح پیست دوچرخه‌سواری پارک چیتگر آغاز شد. می‌رویم ببینیم در «چیتگر» چه خبر است:

وضعیت ورزش بانوان به‌ویژه در بُعد همگانی جامعه زنان هنوز مشخص نیست و سیاست مدون و پلیس‌رفته‌شده‌ای برای آن معین نشده است. اختلاف‌نظرها، برخوردها، اظهارنظرها و اعمال نظرهای متضاد در این‌باره هرازچندی به شدت مطرح می‌شود و این‌همه در زمانی رخ می‌دهد که زنان ما در بیشتر عرصه‌های فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی با سخت‌کوشی حضور خود را تثبیت می‌کنند.

انقلاب بر محرومیت‌زدایی تأکید کرد و بر سرمدی کردن فعالیت‌ها و حضور مردم در تمامی عرصه‌ها. این در ورزش به معنای گسترش ورزش همگانی است و در این میان نقش زنان، یعنی نیمی از همگان، به دلیل کمبود مکان‌های مخصوص گاه فراموش می‌شود.

در سال‌های اخیر، به‌ویژه، بر ورزش همگانی با توجه به نقش آن در سلامت جسمی و روحی مردم تأکید می‌شود و مردم نیز آگاهانه و مشتاقانه از آن استقبال می‌کنند. حضور گسترده و مشتاق زنان در بخش بانوان پارک‌ها و مکان‌های ورزشی در صبح‌های جمعه گوشه‌ای از این اشتیاق را نشان می‌دهد.

از میان برنامه‌های گسترش ورزش همگانی، دوچرخه‌سواری و دوومیدانی پایه‌های اصلی را تشکیل می‌دهند و به همین دلیل هنگامی که در پارک چیتگر پیست دوچرخه‌سواری افتتاح شد، کارشناسان ورزش همگانی و کسانی که به سلامت جامعه می‌انگیزیدند، پیست دوچرخه‌سواری پارک چیتگر را گامی مهم در راه همگانی کردن ورزش تلقی کردند. پارک چیتگر قرار بود محلی باشد برای گسترش ورزش همگانی و مردمی و گذران اوقات فراغت خانواده و نه مکانی برای ورزش حرفه‌ای. اما هنوز چند هفته‌ای از افتتاح پارک چیتگر نگذشته

کند، مشکلی به‌وجود نمی‌آید.

● آیا همه از چاقو استفاده مثبت می‌کنند؟ برای یک بی‌نماز باید در مسجد را بست؟

○ من به این مسئله اعتقاد دارم. اگر هر نوع مشکلی، چه اخلاقی و چه رفتاری، در پارک چیتگر بینم، جلوگیری می‌کنم و در چیتگر را می‌بندم.

● به هر حال در هر حرکتی عده‌ای هستند که چیزهایی را رعایت نمی‌کنند. چه باید کرد؟

○ متأسفانه این روزها همه‌چیز را به ورزش بانوان نسبت می‌دهند. وقتی یک زن تیرانداز ایرانی در المپیک آتلانتا شرکت می‌کند، نشان دهند تلاش و کوشش زیادی است که در این زمینه انجام شده است.

از سال ۱۳۵۹ تاکنون بسیاری از خانم‌ها از زندگی، به‌همه‌پایشان و... مایه گذاشته‌اند تا ورزش بانوان ارتقا یابد. ما در زمان جنگ تمام سالن‌های ورزشی را فعال کرده بودیم تا مردم را از نظر روحی تقویت کنیم. در پناهگاه‌ها مسئول و مربی ورزش می‌فرستادیم و... نتیجه اینها این بود که شاهد حضور تیم‌های تیراندازی، سوارکاری و... در عرصه جهانی باشیم. به‌نظر من نباید با دست‌گذاشتن بر مسائل دیگر از رشته اصلی که ورزش است، دور شویم. من رشته دوچرخه‌سواری را یک رشته ورزشی می‌دانم. به همین دلیل مربی این رشته را تأمین کرده‌ایم، مسابقه ورزشی گذاشته‌ایم و... پیست دوچرخه‌سواری پارک چیتگر را نیز به هیچ‌وجه تعطیل نکرده‌ایم زیرا به اعتقاد من کار صحیحی انجام می‌دهیم و تاکنون هم هیچ مشکلی به‌وجود نیامده و اگر مشکلاتی وجود داشته، در قسمت تفریحی بوده است. هنگامی که از پارک چیتگر به عنوان پارکی تفریحی - ورزشی نام می‌بریم، مسلماً با اشکالاتی هم روبه‌رو خواهیم شد زیرا بسیاری از خانواده‌ها برای تفریح به این پارک می‌آیند. من به مسائل و مشکلات موجود در بخش ورزشی می‌پردازم اما در بُعد تفریحی آن صاحب‌نظر نیستم. در زمینه سیاست‌گذاری مملکت می‌گویم که من سیاست‌گذار نیستم.

● خانم‌هایی مانند شما می‌توانند در این زمینه مشاوران خوبی باشند.

○ بیشتر فعالیت‌هایی که در زمینه ورزش بانوان انجام شده، ناشی از همین مشاوره‌هاست. ورزش بانوان در گذشته به گستردگی امروز نبود. در گذشته تعداد کمی ورزشکار زن در رشته‌های ورزشی داشتیم. اکنون ۴۰ تیم والیبال خانم در تهران ورزش می‌کنند. ما ترانسته‌ایم مسابقات کشورهای اسلامی را برگزار کنیم. همه اینها امتیازاتی است که به مرور به‌دست می‌آید و به زمان نیاز دارد. به اعتقاد من دوچرخه‌سواری هم ایرادی ندارد. باید زنان را به هر شکلی فعال کرد. زندگی ماشینی به حرکت نیاز دارد. مفاسد اجتماعی، کمبودها، فقر حرکتی زنان و... معلول این زندگی ماشینی است. اما همه این فعالیت‌ها را باید با شرایط ظاهری بهتری انجام داد.

ممکن است رعایت نکنند و به دلیل تفریحی بودن پارک، اگر مشکلی هم پیش بیاید، آن را به دوچرخه‌ارتباط دهند. یکی از مسائلی که اکنون مطرح می‌شود، این است که خانم‌ها نباید غیر از محدوده مشخص شده دوچرخه‌سواری کنند ولی عده‌ای رعایت نمی‌کنند و مشکلاتی به‌وجود می‌آورند.

● آیا محدوده مشخص شده برای دوچرخه‌سواری بانوان کافی است؟

○ اخیراً پیست خانم‌ها را بزرگتر کرده‌اند. در ابتدا یک پیست مشترک وجود داشت که بعد از جداسازی پیست سرعت را به خانم‌ها و پیست استقامت را به آقایان اختصاص دادند و خانم‌ها معترض بودند.

● چرا در جداسازی تناسب رعایت نشده است؟

○ از روز اول هم پیست خانم‌ها و آقایان جدا بود اما رعایت نمی‌کردند که در نهایت موجب شد چنین حالتی در پارک چیتگر به‌وجود آید. مردم باید با توجه به شرایط پارک ورزش یا تفریح کنند. ما هم چه در شهرداری و چه در تربیت‌بدنی باید با توجه به جو موجود عمل کنیم.

● آیا به لحاظ قانونی ورزش خانم‌ها در ملاءعام ممنوع است؟

○ نه قانونی در این زمینه وجود ندارد اما شرع اسلام ورزش خانم‌ها را در ملاء عام ممنوع کرده است ولی به‌مرحال چیتگر حتی یک ساعت هم تعطیل نشده بلکه به طور شبانه‌روزی نیز فعالیت می‌کند. اگر کاری اصولی باشد، اعتقاد داریم که باید انجام شود.

● درستی یا نادرستی کار را چه‌کسی تشخیص می‌دهد؟

○ ما بر اساس اصول عمل می‌کنیم. من با چیتگر اصلاً مسئله‌ای ندارم. به‌نظر من اگر در جایی به خانم‌ها اشکالی گرفته شود، حتماً اشکالی را به‌وجود آورده‌اند. زیرا اگر شرایط ظاهری را حفظ کنند و به قوانین احترام بگذارند، ممکن نیست کسی به آنها حرفی بزند.

● یعنی هر جا از خانم‌ها ایرادی گرفته می‌شود، حتماً خود آنها مسبب آن بوده‌اند؟

○ نه منظور من این است که رفتار آنها از نظر ظاهری توجیهی نداشته است. به نظر من این صحبت‌ها را شما باید با زن‌ها داشته‌باشید. من هم به‌عنوان فردی مسئول در این زمینه کار می‌کنم. شاید اگر یک‌روز هم چیتگر را تعطیل نکردیم، به دلیل همین صحبت‌ها و مشاوره‌های ما بود. هم‌اکنون گروه‌های بسیاری از مدارس، دانشگاه‌ها و... به پارک چیتگر می‌آیند. البته عده‌ای هم هستند که رعایت نمی‌کنند.

● مگر می‌شود مطمئن بود که همه، همه‌چیز را رعایت کنند؟

○ مملکت اسلامی است. اگر خانمی رعایت نکند، مسائلی را پشت‌سر دارد که ما اگر دو قدم به جلو رفته باشیم، ناچاریم سه قدم به عقب برگردیم.

● یعنی چه؟

○ یعنی باید شئون اسلامی رعایت شود. اگر خانم‌ها با توجه به شرایط و موقعیت کنونی عمل

چیتگر و باقی قضایا... بروین اردلان

بود که حرکت‌هایی علیه آن آغاز شد. در آغاز مخالفت با افتتاح پیست دوچرخه‌سواری چیتگر به مخالفت با شهردار تهران برمی‌گشت که خود ریشه در جناح‌بندی‌های سیاسی داشت اما به تدریج قائله دوچرخه‌سواری زنان جانشین آن شد. از سوی دیگر پارک چیتگر به دلیل پیست دوچرخه‌سواری در دو بخش «آقایان» و «خانم‌ها و کودکان» با استقبال عمومی روبه‌رو شد.

● در آغاز مخالفت با افتتاح پیست دوچرخه‌سواری چیتگر به مخالفت سیاسی و جناحی با شهردار تهران برمی‌گشت اما به تدریج قائله دوچرخه‌سواری زنان جانشین آن شد.

زنان در پیست مخصوص بانوان در پارک چیتگر

کم است چون آنها نمی‌توانند خارج از پیست دوچرخه‌سواری کنند.

اما مسئول انتظامات خواهران می‌گوید:

○ بخشی از پیست سرعت و پیست کودکان را به پیست خانم‌ها اضافه کرده‌ایم.

● از نظر وسعت پیست خانم‌ها و آقایان چه قدر تفاوت دارد؟

○ خیلی. آقایان پیست استقامت دارند اما خانم‌ها ندارند. در عوض پیست کودکان را به پیست خانم‌ها اضافه کرده‌ایم.

همین خانم می‌گوید:

○ قرار است که خانم‌ها در پیست خود و آقایان نیز در پیست خود حرکت کنند و پیست زنان با حصارکشی استوار شود.

مردی که در کنار دروازه در انتظار همسر و دختر خود ایستاده است، می‌گوید:

○ پیست خانم‌ها و آقایان از ابتدای راه‌اندازی پارک چیتگر جدا بود اما مردم رعایت نمی‌کردند.

چه‌طور می‌شود اعضای یک خانواده را جدا کرد؟ باید برای خانواده‌ها پیست خصوصی می‌ساختند.

و مسئول انتظامات پاسخ می‌دهد:

○ درست نیست. پدر و برادر یک خانواده که پدر و برادر خانواده دیگر نیستند. اگر پیست خانوادگی وجود داشته باشد، اوضاع شلوغ‌تر می‌شود.

صبح یکی از روزهای جمعه اوایل تابستان به پارک تفریحی - ورزشی چیتگر می‌رویم. مسافتی طولانی را طی می‌کنیم تا به پیست دوچرخه‌سواری برسیم. از یک دروازه چوبی وارد پیست دوچرخه‌سواری می‌شویم. در این محدوده دفتر پارک چیتگر، دفتر ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر، مرکز اورژانس شهرداری تهران، محل کرایه دوچرخه و یک رستوران وجود دارد. در کنار راه ورودی پیست بانوان، خانمی از مسئولان نیروی انتظامات پارک چیتگر به خانم‌ها توصیه می‌کند که در پیست مخصوص خانم‌ها دوچرخه‌سواری کنند: «دخترم، برگرد. خانم عزیز اگر به محوطه می‌روی، از دوچرخه بیا پایین.»

می‌پرسم:

● در اینجا اداره پیست با چه کسانی است؟

○ سه گروه خودی (اداری)، احیا و انتظامات با هم همکاری می‌کنند که مردم راحت باشند. همه راضی و خشنود هستند. مشکلی هم ندارند. می‌توانید از خودشان پرسید.

کناره‌های پیست زنان را حصارکشی کرده‌اند. یکی از خانم‌های دوچرخه‌سوار می‌گوید:

○ بیشتر پیست به آقایان اختصاص دارد. درحالی‌که آنها در خارج از پیست هم می‌توانند دوچرخه‌سواری کنند. سهم خانم‌ها از پیست خیلی

در این پارک پیست هشت کیلومتری آقایان و پیست سه کیلومتری خانم‌ها و کودکان فضای مناسبی است برای دوچرخه‌سواری همگانی، هرچندکه بخشی از پیست سرعت دو کیلومتری این پارک و تمامی پیست استقامت به آقایان اختصاص دارد.

حدود دو سال است که خانواده‌ها و علاقه‌مندان به دوچرخه‌سواری از امکانات پیست چیتگر بهره می‌گیرند. برای کسانی که دوچرخه ندارند نیز امکان آن وجود دارد که دوچرخه‌ای کرایه کنند و ساعتی رکاب بزنند و جسم و جان تازه کنند. از همان آغاز پیست دوچرخه‌سواری خانم‌ها از پیست دوچرخه‌سواری آقایان جدا بود اما تراکم جمعیت، محدودیت فضای دوچرخه‌سواری برای خانم‌ها و گرایش طبیعی پدر و مادرها به این‌که در کنار فرزندان خود رکاب بزنند، به تدریج سبب شد که گاهی دوچرخه‌سواران مرد و زن در کنار یکدیگر حرکت کنند و از اوایل تابستان امسال طرح جداسازی اجرا شد. شش روز هفته را نیروی انتظامات پارک چیتگر بر طرح جداسازی دوچرخه‌سواران زن و مرد نظارت می‌کنند و روزهای جمعه نیروهای ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر نیز نیروی انتظامات را در اجرای وظیفه خود یاری می‌دهند.

می‌پرسم:

● پیست فقط یک در ورودی دارد؟

○ خیر. ما سه غرفه داریم که به غرفه‌های صیفی، تهرانی و رالی معروفند. رالی نزدیکترین غرفه به دفتر پارک است. در غرفه تهرانی و صیفی هم بخش خانم‌ها و آقایان جدا شده است و همه را در پیست هدایت می‌کنیم. به‌عنوان مثال در غرفه تهرانی قسمت خانم‌ها و آقایان مجزا است. نیروی ما می‌گوید که خانم‌ها دست راست و آقایان دست چپ حرکت کنند. اینجا هم آقایان از این سو و خانم‌ها از آن سو حرکت می‌کنند. مسیرهای این پیست به یکدیگر مرتبط هستند و همه استار خواهند شد.

● اگر خانم‌ها خارج از پیست دوچرخه‌سواری کنند، چه کار می‌کنید؟

○ ما تذکر می‌دهیم. خانمی که به حرف‌های ما گوش می‌دهد و خود را مریم فاضلی معرفی می‌کند، می‌گوید: ○ دوچرخه‌سواری برای تمدد اعصاب خیلی خوب است و حرکت خانم‌ها در یک پیست جداگانه نیز مطلوب است اما این‌که هر لحظه به تو بگویند این طرف نرو، آن طرف نرو، این‌طور برو، آن‌طور برو، آزاردهنده است.

از مسئول انتظامات می‌پرسم:

● پیست دوچرخه‌سواری فقط روزهای پنج‌شنبه و جمعه فعال است؟

○ خیر، هر روز هفته. ما آمار داریم. تاکنون گروه‌های دانش‌آموزی بسیاری از مدارس آمده‌اند. هر ۱۵ دانش‌آموز یک مربی دارند. می‌آیند و در پارک مستقر می‌شوند. وقتی می‌خواهند دوچرخه بگیرند و از پیست استفاده کنند، زیر پوشش ما قرار می‌گیرند.

● خانم می‌شود خودتان را معرفی کنید؟

○ نه، لزومی ندارد خودم را معرفی کنم. به‌رحال من هم یک شهروندم، مانند شما.

یکی از آقایان که به حرف‌های ما گوش می‌دهد، می‌گوید:

○ به‌رحال شما مسئول اینجا هستید و زیر نظر شما این برنامه اجرا می‌شود و از نظر یک مقام مسئول صحبت می‌کنید.

می‌گویم:

● من به‌عنوان یکی از مسئولان این پیست از شما نام می‌برم. اگر اسمتان را بگویید، بهتر است.

○ من اصلاً دلم نمی‌خواهد که از من نامی ببرید. این یک واقعیت است چون هیچ‌گونه مسئولیت یا ابلاغی ندارم.

● پس سیمت شما در اینجا چیست؟

○ (می‌خنده.) از نیروهای انتظامی خواهران هستم. یا مسئول ستاد احیای امریه‌معروف و نهی‌ازمنکر، مستقر در دفتر ستاد پارک چیتگر، ملاقات می‌کنم. او درباره فعالیت‌های ستاد احیا در پارک چیتگر می‌گوید: «ستاد احیا برای احیای فریضه مقدس امریه‌معروف و نهی‌ازمنکر در چیتگر مستقر شده است. کار ستاد احیا کردن این فریضه

● مسئول انتظامات:

اگر پیست خانوادگی وجود داشته باشد،

اوضاع شلوغ‌تر می‌شود.

پدر و برادر یک خانواده

که پدر و برادر خانواده دیگر نیستند.

مقدس به‌وسیله نیروهای مؤمن حزب‌الله و برادران ستاد احیاست و نقش و نقش در مسئله دوچرخه‌سواری بانوان ندارد. شما می‌توانید سوالات خود را از مسئولین پیست دوچرخه‌سواری، به ویژه خانم تقوی، بپرسید. این ستاد با توجه به فرمان ولی‌فقیه و رهبر معظم انقلاب که فرموده‌اند دوچرخه‌سواری بانوان در ملاء عام و ملاء نامحرم ممنوع است، عمل می‌کند. سپس به برگه‌ای که در دست دارد، نگاه می‌کند و ادامه می‌دهد:

○ البته غیر از دوچرخه‌سواری، والیبال و بدمیتون خواهران هم در ملاء عام ممنوع است. به همین دلیل مجتمع چیتگر محوطه‌ای را مخصوص خواهران آماده کرده است که هنوز حصارکشی آن تمام نشده است. در اینجا شاهد تداخل زن‌ها و مردها هستیم. این تداخل مشکلاتی را به وجود می‌آورد. عده‌ای برای خسانواده‌های مستبدین مزاحمت‌هایی به وجود می‌آورند. با حصارکشی و جدا کردن پیست‌های دوچرخه‌سواری این مشکل کم خواهد شد.

در روزهای جمعه دادگاه ویژه‌ای نیز در پارک چیتگر مستقر می‌شود تا متخلفان را محاکمه کند.

مسئول ستاد احیا در این باره می‌گوید:

○ ستاد می‌خواهد با ایجاد امنیت در این مکان امکان راحتی خانواده‌ها را فراهم کند و وضعیت اینجا را امن کند. دادگاه ویژه‌ای از طرف ستاد احیای امریه‌معروف و نهی‌ازمنکر تشکیل شده است تا با خاطیان برخورد قاطع کند.

● دادگاه ویژه به چه تعلقاتی رسیدگی می‌کند؟

○ کسانی که نوارهای موسیقی مبتذل پخش کنند و شئون اسلامی را رعایت نکنند، به‌حکم قاضی به ۷۴ ضربه شلاق محکوم می‌شوند که حکم در همین محل اجرا می‌شود. برخی را به مجتمع قضایی ارجاع می‌دهیم تا آقایان قضات این مجتمع اقدامات قانونی را انجام دهند.

● این دادگاه علاوه بر آن‌که گفتید، به چه مواد دیگری رسیدگی می‌کند؟

اطلاعه‌ای را نشانم می‌دهد، با عنوان «هشدار». در اطلاعیه آمده است:

بسمه‌تعالی

هشدار

هموطن گرامی:

حال که خداوند بر ما منت گذاشت و این طبیعت زیبا و موهبت الهی در اختیارمان قرار گرفت، جای دارد بمنظور قدردانی و شکرگزاری از حضرت حق «جل‌شأنه» مفید به اوامر و نواهی الهی

و احکام نورانی اسلام باشیم که این راه خود وسیع موفقیت و خوشبختی انسانهای مؤمن را در دنیا و آخرت فراهم می‌سازد.

در مقابل، سرپیچی از معروف‌ها و ارتکاب منکرات و جریحه‌دار نمودن عفت عمومی جامعه یکی از راههای سرنگونی انسانهای ناآگاه و مایه آبروریزی آنها را در دنیا و آخرت مهیا می‌نماید.

عزیزان:

همانگونه که مطلع هستید هر عملی که منجر به جریحه‌دار نمودن عفت جامعه گردد از قبیل: ورزش بانوان در انظار نامحرمان (دوچرخه‌سواری، والیبال، بدمیتون ...) ارتکاب اعمال خلاف شئون اسلامی توسط اعضای خانواده، پخش نوار موسیقی مبتذل و پوشش نامناسب مردان و زنان و نهایتاً هر آنچه که خداوند متعال برای یک بنده خوب نمی‌پسندد خلاف شرع و قانوناً ارتکاب جرم محسوب می‌شود. و در تشریح الهی شخص خاطی به ۷۴ ضربه شلاق محکوم می‌شود، گذشته از عذاب آخری آن. از آنجا که دهها هزار تن از مردم خوب، متدین و وفادار نظام اسلامی حق دارند از این نعمتهای الهی در روزهای تعطیل بهره‌مند شوند. غالباً نسبت به جریحه‌دار شدن عفت عمومی حساس و نگران هستند و جهت برخورد قانونی با متخلفین کراراً درخواستهایی به مراکز دولتی ارسال کردند که با تدبیر دستگاه قضایی شعبه ویژه مستقر در پارک جنگلی چیتگر از جمعه مورخه ۷۵/۲/۲۱ آغاز بکار و به حول و قوه الهی با متخلفین برخورد قاطع خواهد نمود.

و من...التوفیق

کمیته امریه‌معروف و نهی‌ازمنکر مستقر در پارک چیتگر

● این حکم از سوی چه مرجعی صادر شده است؟

○ ستاد احیا دستورات خود را از مقام معظم رهبری و حضرت آیت‌الله جنتی می‌گیرد. اگر اطلاعات بیشتری بخواهید، می‌توانید به ستاد تشریف بیاورید.

● کسانی هم بوده‌اند که تخلف کرده باشند؟

○ بله. چه خانم و چه آقا. از طرف مرجع قضایی هم رسیدگی شده است و حکم زندان یا شلاق هم جاری شده است.

● در مورد زنانی که خارج از پیست زنان ورزش می‌کنند هم حکمی صادر شده است؟

○ برادران و خواهران نیروی انتظامی از بروز تداخل جلوگیری می‌کنند. برادران ستاد احیا نیز تذکر لسانی می‌دهند و مردم را هدایت می‌کنند.

مجتمع ورزشی پارک چیتگر پارچه‌هایی را در پارک نصب کرده است تا هر یک از خواهران و برادران در پیست خود حرکت کنند. توصیه می‌کنیم که خانم‌ها و آقایان وارد پیست یکدیگر نشوند. حصارکشی هم شروع شده است. ما تداخل را

سائل و

مشکلات زنان سوارکار ایرانی

پس از رکودی چندساله در ورزش سوارکاری، از چندی پیش شاهد حرکت‌هایی در جهت توسعه این ورزش و برگزاری مسابقات متعدد سوارکاری هستیم. رشته سوارکاری نیز مانند سایر ورزش‌های نوپا مشکلات و کمبودهای بسیاری دارد. کمبودهای موجود در این رشته را می‌توان از دو جهت بررسی کرد: یکی مشکلاتی که به‌طور کلی بر ورزش ما - به‌خصوص ورزش‌های نوپا - سایه افکنده است و ورزشکاران مرد و زن را یکسان متأثر می‌کند و دیگری مشکلات ویژه زنان. ❏

❏ یکی از پیرترین مردان سوار میدان در جام سامسونگ،

ضمن چشم‌پوشی از مقام،

اسب درجه یک خود را

به یک زن سوارکار داد،

درحالی‌که بعضی از مردان معتقدند

زنان اسب را خراب می‌کنند.

❏ خدیجه سپنجی: نداشتن اسب

و مجموعه سوارکاری بانوان

از مشکلات اساسی در این رشته است.

با این‌همه، تاکنون چند مربی

در این رشته تربیت کرده‌ایم.

❏ علی‌رغم صرف مبالغی هنگفت،

اسب‌های خوبی وارد نشد

و به همین دلیل اصطبل دولت،

امروز، تقریباً خالی است.

پارک حضور دارند. مسئول ستاد احیا می‌گوید:
❏ بهجه‌های بسیج آمده‌اند مانور بدهند و نماز بخوانند و بعد بروند. ما از آنها کمک خواستیم که با تذکرات لسانی ما را یاری دهند.
از مسئول ستاد احیا سراغ قاضی را می‌گیریم.

می‌گوید:

❏ شخص دیگری بنام آقای اسماعیلی به‌عنوان قاضی می‌آید. با ایشان چه کار دارید؟

❏ می‌خواهیم در مورد احکام صادر شده درباره ورزش زنان با ایشان مصاحبه کنیم.

❏ سن حرف دل قاضی را زدم. دیگر نیازی به صحبت با ایشان نیست. من نماینده تام‌الاختیار ستادم. ما حرف و حجت را تمام کردیم. چاپ کنید و یک نسخه هم برای ما بفرستید.

می‌پرسم:

❏ می‌خواهم از قاضی بپرسم که در مورد ورزش بانوان در انظار عموم تا به‌حال حکمی صادر شده است؟

❏ ورزش در انظار عموم؟ ما از هفته دیگر پیست خانم‌ها را تعطیل می‌کنیم.

❏ تا چه زمانی؟

❏ تا زمانی‌که شهرداری پیست خواهران را کاملاً حصارکشی کند. این دستور مقام قضایی و دستور ستاد است. تا حصارکشی نشود، پیست خانم‌ها تعطیل است. و این مشکل آنهاست.

❏ چرا؟ مگر بخش‌هایی از پیست حصارکشی نشده است؟

❏ چرا اما باز هم دید دارد. حصارکشی باید کامل باشد.

❏ در آن صورت خانم‌ها می‌توانند با لباس ورزشی دوچرخه‌سواری کنند؟

❏ خیر. باید باز هم پوشش اسلامی داشته باشند.

از مسئول انتظامات خواهران می‌پرسم:

❏ به گفته برادران ستاد احیا پیست خانم‌ها تعطیل می‌شود. این خبر درست است؟

❏ نمی‌دانم.

چند روز بعد با خدیجه سپنجی، مسئول و مشاور ورزش بانوان در شهرداری تهران، مصاحبه می‌کنیم. می‌پرسم:

❏ پیست خواهران چیتگر تعطیل شد؟

با تعجب می‌گوید:

❏ تصور نمی‌کنم.

برای اطمینان با دفتر پارک تماس می‌گیرم. می‌گویند:

❏ نه، خبر درست نیست. پیست چیتگر در هیچ زمانی تعطیل نشده است. جوانان ما به ورزش و تفریح نیاز دارند. مدارس به‌طور گروهی از امکانات پیست استفاده می‌کنند. آمار نشان می‌دهد که تنها در یک ماه ۱۹۲۳ دختر و ۱۷۳۸ پسر از مدارس شهر تهران به‌صورت اردوهای روزانه همراه با مربیان خود از امکانات پیست استفاده کرده‌اند.

و ما همچنان بی‌گیر تعطیلی یا دایر بودن پیست خواهران طالب ورزش هستیم. ❏

محکوم و با آن برخورد قانونی می‌کنیم. اگر کسی ششونات اسلام را رعایت نکنند و ارزش‌های اسلامی را زیر پا بگذارند، طبق فتوای مقام معظم رهبری برخورد می‌کنیم و حتی‌المقدور می‌کوشیم با رفتار و کردار و برخورد ارشادی آنها را هدایت کنیم. به‌طور کلی افرادی که به اینجا می‌آیند، در دست هستند. برخی برای مردم آزاری می‌آیند و برخی برای ورزش کردن. ما می‌خواهیم جو را سالم نگه داریم تا ورزش سالم داشته باشیم.

❏ آیا نیروهای احیا در پیست خواهران هم مستقر هستند؟

❏ ستاد دارای گشت‌های خواهران متشکل از خانواده محترم شهداست و خواهران به خواهران تذکرات لسانی می‌دهند.

❏ به برخی از والدین که تمایل دارند در کنار یکدیگر، به‌خصوص در کنار فرزندان خود، دوچرخه‌سواری کنند، چه می‌گوید؟

❏ این مشکلی خانواده‌هاست. دوچرخه‌سواری آن‌قدر امر واجبی نیست که مثلاً پدر بخواهد به دخترش یاد دهد یا پشت دوچرخه او را بگیرد. من خانم هفتاد ساله‌ای را دیدم که نوه هجده ساله‌اش کنارش ایستاده بود و مواظب او بود. به او گفتیم دیگر ورزش از شما گذشته اما پاسخ داد مگر من چهام است. البته ورزش برای همه مردم آزاد است.

ما نمی‌گوییم آزاد نباشد بلکه باید محدوده‌اش مشخص باشد.

نوع خلقت خدایی زن با مرد فرق دارد و اترماتیک‌وار با حرکت بدنش جذب می‌کند و این باعث می‌شود که زمینه انجام گناه فراهم شود و ما تابع مقام معظم رهبری هستیم. ولی امر مسلمین هر چه بگویند، چون مسلمان هستیم، اطاعت می‌کنیم. ایشان فرموده است در ملاء عام ممنوع است، ما هم حرام می‌کنیم.

❏ نشستن خانم‌ها ترک موتور همسرشان اشکالی ندارد؟

❏ آنها که سوار موتور می‌شوند، در کنار محرم خود می‌نشینند و پوشش کامل اسلامی را رعایت می‌کنند نه این‌که از موتور به‌عنوان یک وسیله ورزشی استفاده کنند.

❏ لطفاً خودتان را معرفی کنید.

❏ عفو بفرمایید. از بهجه‌های ستاد هستم.

❏ اسم نبرم؟

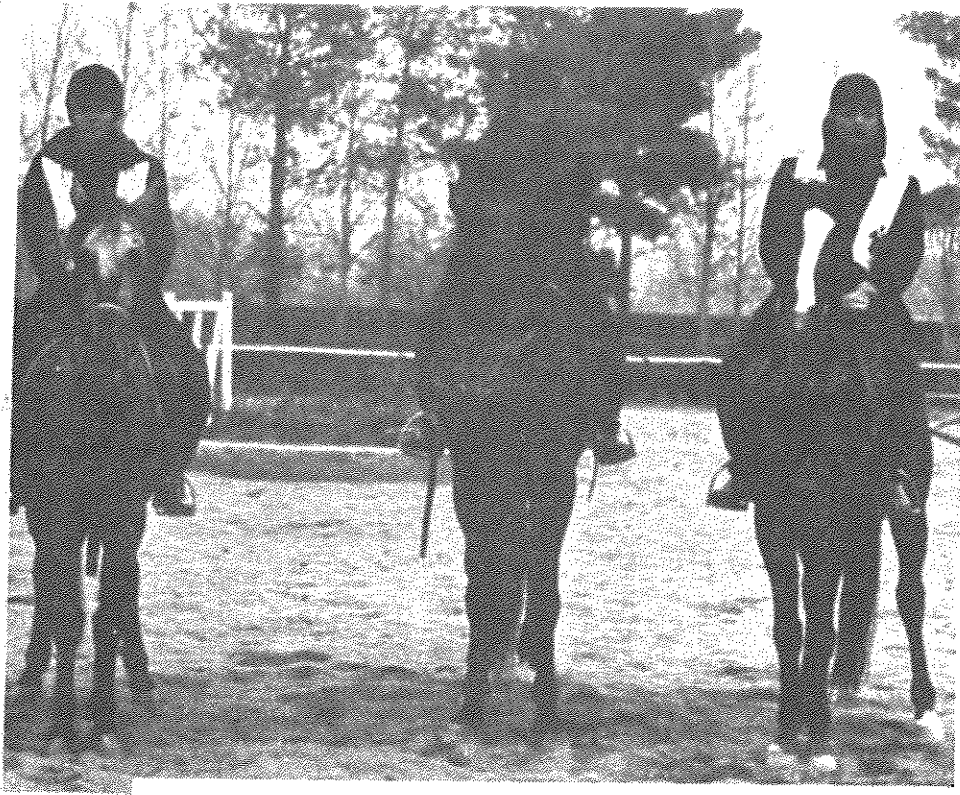
❏ خیر.

❏ نحوه صدور حکم در مورد متخلفان چگونه است؟

❏ قاضی دادگاه، از مجتمع قدوسی برای صدور حکم می‌آید.

قاضی را نیافتیم. روزهای دیگر چنین بار با مجتمع تماس گرفتیم. متأسفانه دسترسی به ایشان ممکن نشد. چند هفته بعد یک روز جمعه دوباره به پارک چیتگر می‌رویم. علاوه بر نیروهای انتظامات و ستاد، گروه‌های بسیجی و گروه‌های دیگری در

نگاهی کلی به سوارکاری حرفه‌ای زنان ایران از ابتدا تا کنون

این‌طور که بعضی سوارکاران به خاطر می‌آورند، سال ۱۳۴۹ بود که اولین زن سوارکار ایرانی، گلنار بختیار، در سن ۳۲ سالگی پا به میدان گذاشت. می‌گویند گلنار بختیار رقیب درجه یک سوارکاران مرد به حساب می‌آمد و همپای آنها از مانع دوتری می‌پرید. وی، همچنین، در مقام سردبیر حدود پنجاه شماره از مجله اسب را منتشر کرد. از دیگر پیش‌گامان سوارکاری زنان می‌توان از آتشی فیروز نام برد که دو سال پیش نیز در جام ساسونگ مقام هفدهم را بین مردان کسب کرد.

به‌طورکلی، از سال ۱۳۵۸ رکودی در ورزش سوارکاری ایجاد شد و تا سال ۱۳۶۰ هیچ مسابقه‌ای حتی برای مردان برگزار نشد و پس از احیای مجدد آن هم مسئله سوارکاری زنان تا مدت‌ها مسکوت ماند.

در سال ۱۳۷۰، برای اولین بار، تعدادی از زنان علاقه‌مند به رشته سوارکاری مسئله سوارکاری زنان را با مسئول سابق تربیت‌بدنی کل کشور مطرح کردند و مسابقه‌ای در رده سنی ده سال برای دخترتیرچه‌ها برگزار شد. پس از آن، در سمنان، مسابقه‌ای در رده سنی جوانان برگزار کردند که آتشی فیروز، تنها زن سوارکار بزرگسال شرکت‌کننده، به‌صورت نمایشی در این مسابقه حضور یافت و به دنبال آن نیز مسابقه‌ای با حضور زنان سوارکار در مجموعه نوروژآباد برگزار شد. در سال ۱۳۷۱ زنان برای اولین بار به صورت رسمی در یک مسابقه در مجموعه ورزشی آزادی حضور یافتند.

با رشد و گسترش رشته سوارکاری و طرح مسئله سوارکاری زنان، شورایی به‌عنوان مسئول رشته سوارکاری زنان شکل گرفت. خانم سپنجی در این‌باره می‌گوید: «رشته سوارکاری بانوان در سطح کشور چندان گسترده نیست. بیشترین فعالیت در زمینه اسب‌سواری بانوان نیز در تهران انجام شده است. با طرح مسئله سوارکاری بانوان به عنوان یک رشته ورزشی، مسئولیت این رشته در تهران و سایر استان‌های کشور به سن واگذار شد اما با گسترش این رشته در تهران، شورایی مسئولیت این کار را برعهده گرفت و سن علاوه بر مسئولیت رشته سوارکاری بانوان در سایر استان‌های کشور بر سوارکاری بانوان در تهران هم نظارت دارم.» با توجه به این‌که رشته تخصصی خانم سپنجی والیبال است، در مورد عهده‌داری مسئولیت رشته

● تنها زن

شرکت‌کننده در مسابقات جام

ساسونگ (۱۳۷۲) آتشی فیروز

بود که اجازه شرکت در جام را از

فدراسیون ورزش آقایان

کسب کرده بود!

زنان سوارکار

پس از انقلاب اسلامی مورد توجه قرار گرفت) تاکنون تلاش‌هایی برای پیشبرد این ورزش صورت گرفته‌است. هم‌اکنون حدود ۱۵ استان کشور - به‌ویژه تهران، اصفهان و مشهد - در زمینه اسب‌سواری بانوان فعال هستند و استان‌های کرمان، کردستان و لرستان نیز فعالیت‌های خود را آغاز کرده‌اند. در سال‌های اخیر شاهد برگزاری مسابقاتی چون جام

سوارکاری زنان می‌گوید: «آنچه در سوارکاری بانوان مطرح بود، مدیریت اجرایی بود و نه تخصصی. من قهرمان سوارکاری نیستم ولی در همه رشته‌ها، از جمله سوارکاری، در حد معقول کار کرده‌ام و البته در زمینه تخصصی، هم از خانم داودی و هم از مریمان و قهرمانان اسب‌سواری، بهره می‌گیرم.» از سال ۱۳۷۰ (که سوارکاری برای اولین بار

قهرمانان گمنام

● ز خوشنودن روز پروی، محمدحسین علی‌حسینی نندی، محسن‌محمدزاده، فخر کوهی، خوب است از راه همین صفحه چاپ کنیم و با نگاهی استی و نگاه همدان سوکت را در حوضی دیگر می‌نگرد.

... در نگاهی گذرا به محتوای مطالب مجله، بیشتر، زنان روشنفکر محور اساسی بحث مجله قرار گرفتند که جایگاه طبقاتی مشخص داشته و دارند. انتظار بر این است که مجله به قشر خاصی از زنان محدود نشود و دربرگیرنده مسائل امروز زنان ایران باشد. با مطالعه مطلبی در صفحه ۵۴ شماره ۲۹ مجله زنان، منی بر معرفی سوارکاری از جامعه زنان ایران، زمت و تهاقه سوارکارانه خانم بیضا وحیدی در محاورت نگاه اسبی نظم را جلب کرد و سرا به یاد قضاقه معصوم سوارکاری از دیار محرومیت، با لباس‌های حقیرانه و رنگی، با پاهای برهنه و دمایی بر پا و با شاخه کهنه شلخته درختی بر دست، انداخت. وی از قهرمانان سوارکاری پنجمین دوره سراسری مسابقات اسب‌سواری

عشایر استان آذربایجان شرقی است که به تاریخ ۱۴ اردیبهشت‌ماه ۷۵ در پشت سمنان در شمال‌غرب ایران برگزار شد.

... آیا جای آن نیست که دست‌اندرکاران دفاع از حقوق زنان جامعه امروز ایران، حتی شده در مقام ورزش، به سواخ این زنان بروند و دمی پای درد دل آنها بشنوند؟ آنان که در دل کوه‌ها و دشت‌ها مسافران جاودانه این راه بوده‌اند و اینک چه مظلومانه در جلوی دوربین قرار می‌گیرند. آیا شایسته است چهره شیرزنان جامعه عشایری ایران که پلندای قامتشان بر پشت اسبان، به‌سان تایلوی مقاومت، همچنان در فرهنگ مقاومت این مرزوبوم می‌درخشند، به تصویر کشیده نشود و سخنی از آنها به میان نیاید؟ آنان که لحظه‌لحظه‌های زندگی‌شان را بر پشت اسب گذرانیده‌اند و دمی از بار حیات اجتماعی تولیدشان نگاشته‌اند و پایبندی مردان دلاور، مسئولانه، فرهنگ تلاش را معنی بخشیده‌اند. من قبول دارم که قوانین و استانداردهای سوارکاری

جام یگانگی، جام قهرمان‌کشوری و... از این نوع مسابقات است.»

وی درباره نحوه ارتباط با فدراسیون اسب‌سواری می‌گوید: «ما هم از نظر هزینه و هم به لحاظ امکانات به مساعدت‌های فدراسیون اسب‌سواری و اداره کل سوارکاری نیاز داریم. ما از مجموعه ورزشی مجزا، اسب، هزینه کافی و... برخوردار نیستیم. همه اینها در اختیار فدراسیون است. به همین دلیل در راستای سیاست‌های انجمن سوارکاری بانوان ارتباط خوب و نزدیکی با فدراسیون داریم و اگر رشدی در سوارکاری بانوان ببینید، به دلیل همکاری و هماهنگی‌های مناسب است.»

جام سامسونگ

این جام هر دو سال یکبار از طرف شرکت سامسونگ ژاپن در یک روز و زمان معین، با پارکور (موانع) تعیین شده و با معیار و ملاکی که آنها تعیین می‌کنند، در تمام کشورهای آسیای برگزار می‌شود. طراحان مسیر، در تمام کشورها، موظفند مسیر یکسانی را طراحی کنند.

اسامی شانزده نفر برتر هر کشور به فدراسیون بین‌المللی فرستاده می‌شود و پس از بررسی نتایج ارسالی، برترین سوارکاران آسیا معرفی می‌شوند. هزینه برگزاری و اعطای جوایز این جام نیز به عهده شرکت سامسونگ است.

جام سامسونگ تاکنون دو بار در ایران برگزار شده است. بار اول، شهریورماه سال ۱۳۷۲ بود که فدراسیون ورزش بانوان هیچ‌یک از زنان سوارکار را برای شرکت در این جام معرفی نکرد. تنها زن سوارکار شرکت‌کننده در این مسابقه آتشه فیروز بود که اجازه شرکت در جام را از فدراسیون ورزش آقایان کسب کرده بود. نکته عجیب این‌که به مردان اجازه تماشای مسابقه وی داده نشد و سالن را خالی کردند اما داوران شاهد این مسابقه همه مرد بودند... در این مسابقه آتشه فیروز در رده‌بندی کلی در کنار مردان مقام هفدهم را کسب کرد.

جام سامسونگ، برای دومین بار، در مهرماه ۱۳۷۴ در ایران برگزار شد و این‌بار فدراسیون ورزش بانوان رسماً خبر آن را اعلام کرد و بیتا وحدتی، سولماز مستجاب‌الدعوه، المیرا مستجاب‌الدعوه و مونا حدادوند در این مسابقه شرکت کردند. اما آن‌طور که به نظر می‌رسید، همکاری‌ها و هماهنگی‌های لازم بین زنان صورت نگرفته بود و برای این‌که مسابقه مردان عقب نیفتد، دو

میدان می‌خواهند

آفرین شهریاری

داریم:
۱- مسابقات داخلی که برگزاری این مسابقات بر عهده انجمن است. به این نحو که یک باشگاه خصوصی یا دولتی را اجاره می‌کنیم و مسابقاتی در رده جوانان و نوجوانان و... برگزار می‌کنیم.
۲- مسابقات موجود در تقویم فدراسیون که مسابقه بین‌المللی جام سامسونگ، جام پیشرفت،

سامسونگ، مسابقات قهرمان‌کشوری و جام ریاست جمهوری برای سوارکاران زن و مرد بوده‌ایم. خانم سپنجی درباره نحوه حضور زنان سوارکار در مسابقات سوارکاری می‌گوید: «انجمن سوارکاری بانوان یک تقویم ورزشی دارد که از سه بخش مسابقه، کلاس‌های آموزشی و گردهمایی و سینار تشکیل شده است. در بخش مسابقه دو نوع مسابقه

را چه کسانی بر عهده دارند، چرا که در مراسم افتتاح مسابقات به وجود آنها پس فخر و عیاشات کرده و آنها را در رتبه داوران عبور مطرح کردند.

در جهان ویژگی‌های خاصی دارد و چنین ورزشی اساساً مخصوص و کلاب و کلبش و سایر مشخصه‌های سوارکاری را می‌طلبد. پس اگر چنین است، چرا مسابقه مسابقات این چنین به تصویر کشیده می‌شود و یا کدامین استانداردها باید مقایسه شود؟

... به امید آن‌که محرومیت اجتماعی‌بخاری این زنان به‌سر آید و فرزندان دشت و صحراهای مهربان که نسبتی دلبرانه را بر پشت اسبانشان لمس می‌کنند، طلبایفان قهرمان مسابقات است‌سواری باشند.

در پایان، تنها یک خواهش داریم و آن این‌که عکس شش‌شنبه به‌صورت رنگی چاپ شود تا بینندگان بدانند که زنان قهرمان سوارکار جامعه امروز ایران با چه قیافه و زنتی و براناس کداین استانداردها و با چه لباس‌ها و امکاناتی در مسابقات ورزشی و در جایگاه مسابقات ورزشی، در جلوی دوربین و مردم، قرار می‌گیرند و دفاع از حقوق آنها

سوارکاران خارجی

مذعو گفتند که سواری زنان باتکنیک‌تر است و در صورت داشتن اسب‌های بهتر، نتیجه بهتری به‌دست می‌آورند.

